

ليکوال: ذاڪر الله (محمدي)

د پيسو گټلو لاري

کال..... ۱۴۰۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

- ۱ پیسې څه دي او ولې خلک مالي ستونزې لري؟ 1
- ۲ د پیسو کتلو لپاره د ذهنتیت جوړول 3
- ۳ خپل مهارت پیدا کړه او په عاید یې بدل کړه 6
- ۴ د کار له لارې د عاید زیاتول 8
- ۵ فریلانسینګ او آنلاین کار 10
- ۶ د انټرنېټ له لارې د عاید قانوني لارې 13
- ۷ کوچنۍ کاروبار څنګه پیل کړو؟ 15
- ۸ د لږې پانګې څخه د کاروبار پیل 18
- ۹ د خرڅلاو او بازارموندنې بنسټونه 20
- ۱۰ د ټولنیزو رسنیو له لارې کاروبار 22
- ۱۱ د خدمتونو له لارې پیسې کتل 23
- ۱۲ د پیسو سپما او د عاید مدیریت 25
- ۱۳ څنګه له پور او غیرضروري لګښتونو ځان وساتو؟ 26
- ۱۴ پانګونه څه ده او اساسي خطرونه یې کوم دي؟ 28
- ۱۵ له جعلي پانګونې او آنلاین درغلیو څخه ځان ساتل 30
- ۱۶ د ۶ میاشتو شخصي عاید پلان 31
- پایله: 32

ا پیسې څه دي او ولې خلک مالي ستونزې لري؟

پیسې د انسانانو په ورځني ژوند کې له تر ټولو مهمو وسایلو څخه دي انسان د خپلو اړتیاوو د پوره کولو لپاره خوراک، کالي، کور، زده کړې، روغتیا، ترانسپورت او ګڼو نورو شیانو ته اړتیا لري، او پیسې د دغو اړتیاوو د ترلاسه کولو یوه مهمه وسیله ده په پخوانیو وختونو کې خلکو د توکو د تبادلي له لارې خپلې اړتیاوې پوره کولې؛ مثلاً یو کس به غنم درلودل او بل کس به کالي، نو دواړو به خپل توکي سره بدلول خو دا طریقه تل اسانه نه وه، ځکه ممکن د یوه کس اړتیا د بل کس له توکي سره برابره نه وای، له همدې امله د پیسو مفهوم رامنځته شو او پیسې د توکو او خدمتونو د ارزښت د معلومولو، اخیستلو او پلورلو لپاره د منل شوې وسیلې په توګه وکارول شوې نن ورځ پیسې یوازې کاغذي نوټونه او فلزي سکې نه دي؛ بانکي حسابونه، برېښنايي پیسې او نورې مالي وسیلې هم د پیسو په نظام کې مهم رول لري، د پیسو اصلي ارزښت په دې کې دی چې انسان کولای شي د خپل کار او خدمت په بدل کې عاید ترلاسه کړي او بیا یې د خپلو اړتیاوو، راتلونکو پلانونو او مهمو موخو لپاره استعمال کړي خو پیسې په خپله د انسان د بريالیتوب ضمانت نه کوي؛ د پیسو د سم مدیریت پوهه هغه څه دي چې د مالي ثبات په رامنځته کولو کې مهم رول لري، د مالي ژوند د ښه مدیریت لپاره باید څلور مهم مفاهیم وپېژنو: **عاید، لګښت، سپما او شتمني** عاید هغه پیسې دي چې یو کس یې د کار، سوداګرۍ، معاش، خدماتو، پانګونې یا نورو مشروع فعالیتونو له لارې ترلاسه کوي، لګښت هغه پیسې دي چې د اړتیاوو او غوښتنو د پوره کولو لپاره مصرفېږي سپما هغه برخه ده چې له عاید څخه وروسته د راتلونکو اړتیاوو، بېرنيو حالاتو یا ځانګړو موخو لپاره ساتل کېږي شتمني بیا هغه ارزښتناک شیان او مالي سرچینې دي چې د انسان ملکیت وي او اقتصادي ارزښت ولري، لکه سپما، ځمکه، کور، کاروبار یا نور قانوني او ارزښتناک ملکیتونه، د مالي نظم لپاره اړینه ده چې انسان خپل عاید او لګښتونه وپېژني که یو څوک خپل ټول عاید مصرف کړي او د راتلونکي لپاره هېڅ شی ونه سپموي، نو د ناڅاپي ستونزې په وخت کې به له مالي فشار سره مخ شي برعکس، که یو کس د خپل عاید یوه مناسبه برخه په منظم ډول سپموي او خپل لګښتونه د عاید له کچې سره برابر ساتي، نو ورو ورو مالي ثبات ته نږدې کېږي د مالي مدیریت لومړی ګام دا دی چې انسان پوه شي پیسې یې له کومه راځي او چیرته ځي ډېر خلک د میاشتې په پای کې یوازې دومره پوهېږي چې پیسې یې ختمې شوي، خو نه پوهېږي چې په کومو شیانو کې یې مصرف کړي دي د همدې ستونزې د حل لپاره د عاید او لګښت ثبوت ډېر مهم دي کله چې یو کس خپل ورځني، اوونیز او میاشتني لګښتونه ولیکي، نو معلومېږي چې کوم مصرفونه ضروري دي او کوم یې کمېدای شي مثلاً خوراک، درمل، د زده کړې اړتیاوې او د کور مهم لګښتونه له ضروري مصرفونو څخه ګڼل کېدای شي، خو ځینې تقریحي، غیر ضروري یا ناڅاپي پیږدونه ممکن د انسان مالي وضعیت کمزوری کړي د پیسو د سم مدیریت معنا دا نه ده چې انسان باید هېڅ مصرف ونه کړي؛ بلکې معنایې دا ده چې مصرف باید د عاید، اړتیا او راتلونکو موخو له مخې تنظیم شي همدارنګه باید د اړتیا او غوښتنې ترمنځ توپیر وپېژندل شي، اړتیا هغه شی دی چې د ژوند یا مهمو مسؤلیتونو لپاره ورته اړتیا وي، خو غوښتنه هغه شی دی چې انسان یې غواړي، خو پرته له هغه هم خپل اساسي ژوند پر مخ وړلای شي که انسان هره غوښتنه د اړتیا په توګه وګڼي، نو د عاید لویه برخه به په غیر ضروري شیانو مصرف کړي د مالي بريالیتوب لپاره د هدف ټاکل هم مهم دي یو کس کولای شي د زده کړو، کاروبار، کور، وسایلو، بېرني صندوق یا بلې مشروع موخې لپاره مشخص مالي هدف وټاکي کله چې هدف واضح وي، سپما هم منظمېږي د مثال په توګه، که یو کس وغواړي په راتلونکو څو میاشتو کې د یوې مهمې اړتیا لپاره مشخص مقدار پیسې برابرې کړي، نو کولای شي خپل میاشتني عاید او لګښتونه تنظیم کړي او د هدف لپاره یوه ټاکلې برخه وساتي په دې ډول پیسې د بې هدفه مصرف پر ځای د یوه مشخص هدف لپاره کارول کېږي، د پیسو په اړه یو مهم اصل دا دی چې عاید لوړول مهم دي، خو د لګښتونو مدیریت هم ورسره یو ځای اړین دی، که د یوه کس عاید زیات شي، خو ورسره غیر ضروري لګښتونه هم په هماغه اندازه زیات شي، نو مالي

حالت يې ممکن ډېر ښه نه شي، له همدې امله د عايد زياتوالی بايد د مالي نظم، سپما او د راتلونکو موخو له پلان سره مل وي.

خلک د بېلابېلو لاملونو له امله له مالي ستونزو سره مخ کېږي، يو له مهمو لاملونو څخه د عايد او لگښت ترمنځ ناسم توازن دی، کله چې د يوه کس لگښتونه د هغه له عايد څخه زيات شي، نو مالي کسر رامنځته کېږي او انسان ممکن مجبور شي چې پور واخلي، که دا حالت دوام وکړي، پورونه زياتېږي او د پور د بېرته ورکولو مسؤليت د انسان پر راتلونکي عايد فشار راولي، بل مهم لامل د مالي پلان نشتوالی دی، ځينې خلک د مياشتې په پيل کې خپل ټول عايد مصرفوي او د مياشتې تر پای پورې د اړتيا وړ پيسو ته نه گوري، ځينې نور بيا د راتلونکي لپاره هېڅ مالي هدف نه ټاکي او هره مياشت يوازې د هماغې مياشتې اړتياوې پوره کوي، بېرني حالتونه هم د مالي ستونزو سبب کېدای شي، ناروغي، د کار له لاسه ورکول، د کاروبار زيان، ناڅاپي ترميم، د کورنۍ مهمه اړتيا او نور غيرمتوقع حالتونه ممکن داسې لگښتونه رامنځته کړي چې مخکې ورته پلان نه وي جوړ شوی که يو کس د بېرنيو حالاتو لپاره لږه سپما ولري، د داسې ستونزو مقابله ورته اسانه کېږي د مالي ستونزو بل لامل د غيرضروري مصرفونو عادت دی، کله ناکله انسان د نورو خلکو د ژوند، اعلانونو، ټولنيزو رسنيو يا د لنډمهاله غوښتنو تر اغېز لاندې راځي او داسې شيان اخلي چې واقعاً ورته اړتيا نه وي په دې حالت کې ستونزه يوازې د پيسو کموالی نه وي، بلکې د پيسو د مصرف د پرېکړې طريقه هم مهمه وي د مالي ستونزو يو بل عام لامل دا دی چې ځينې خلک د عايد د يوې سرچينې پر وړاندې ډېر متکي وي که د هماغې سرچينې عايد بند شي، د کورنۍ مالي حالت ژر اغېزمنېږي د مهارتونو لوړول، د کار د فرصتونو پراخول او د مشروع عايد د سرچينو په اړه زده کړه کول د اوږدمهاله مالي ثبات لپاره گټور کېدای شي، همدارنگه مالي ناپوهي د ډېرو ستونزو ريښه ده هغه څوک چې د بودجې، سپما، پور، لگښت، شتمنۍ او مالي هدفونو په اړه کافي پوهه ونه لري، ممکن داسې پرېکړې وکړي چې وروسته ورته ستونزې جوړې کړي د پيسو په اړه ځينې عامې غلطې نظريې هم د مالي ستونزو په رامنځته کېدو کې رول لري، يوه غلطه نظريه دا ده چې «که عايد مې زيات شي، ټولې مالي ستونزې به مې حل شي» په حقيقت کې يوازې د عايد زياتوالی کافي نه دی؛ که د عايد له زياتېدو سره لگښتونه هم بې نظمه زيات شي، مالي ستونزې ممکن دوام وکړي بله غلطه نظريه دا ده چې «سپما يوازې هغه وخت ممکنه ده چې ډېرې پيسې ولرم»، سپما د مقدار پر ځای تر ډېره د عادت او نظم مسئله ده، که يو کس د خپل عايد يوه کوچنۍ برخه هم په منظم ډول وساتي، د وخت په تېرېدو سره د پام وړ اندازه جوړېدای شي البته د هر انسان عايد او اړتياوې توپير لري، نو د سپما اندازه بايد د هغه د واقعي شرايطو له مخې وټاکل شي بله ناسمه مفکوره دا ده چې «پور اخيستل تل بد دي» پور په خپله نه ښه دی او نه بد؛ د پور اغېز د هغه له هدف، شرايطو، لگښت او د بېرته ورکولو له توان سره تړاو لري هغه پور چې انسان يې د بېرته ورکولو توان نه لري، د مالي فشار سبب کېدای شي، خو په ځينو شرايطو کې داسې پورونه هم شته چې د قانوني او مالي اصولو له مخې د مهمې موخې لپاره کارول کېږي، له همدې امله بايد د هر پور شرايط په دقت وکتل شي بله عامه نظريه دا ده چې «شتمني يوازې په ډېر عايد سره جوړېږي» شتمني يوازې د عايد په اندازه پورې تړلی نه ده؛ د سپما، لگښتونو، مالي نظم، اوږدمهاله پلان، د شتمنيو ساتنې او مناسب مالي تصميمونو مجموعه هم مهمه ده همدارنگه بايد دا فکر ونه شي چې «د پيسو خبرې يوازې د شتمنو خلکو لپاره دي»، مالي پوهه د هر انسان لپاره مهمه ده، که عايد يې کم وي، متوسط وي يا لوړ په ځانگړي ډول هغه څوک چې محدود عايد لري، د بودجې او لگښتونو د مدیریت له زده کړې څخه ډېره گټه اخيستلای شي، ځکه محدودې سرچينې بايد په دقت سره وکارول شي د مالي پوهې هدف دا نه دی چې انسان يوازې د پيسو په اړه فکر وکړي؛ بلکې هدف يې دا دی چې پيسې د ژوند د مهمو اړتياوو او مشروع اهدافو لپاره په هوښيارۍ وکارول شي د مالي ثبات لپاره انسان بايد خپل مالي وضعيت په رښتينې توگه وڅېړي، خپل عايدونه او لگښتونه وليکي، غيرضروري مصرفونه وپېژني، د امکان تر اندازې سپما وکړي، د پورونو په اړه محتاط تصميم ونيسي او د راتلونکي لپاره واضح هدفونه جوړ کړي که څوک غواړي خپل مالي حالت بدل کړي، نو لومړی بايد له خپلو موجودو عادتونو څخه پيل وکړي د لوی بدلون لپاره تل لوی گام ته اړتيا نشته؛ کوچني، منظم

او دوامدار گامونه هم د وخت په تېرېدو سره مهمه پایله رامنځته کولای شي د پیسو په اړه سالم فکر، د عاید او لګښت پېژندنه، د سپما عادت، د مالي هدفونو ټاکل او د غیر ضروري پورونو او مصرفونو څخه ځان ساتل هغه بنسټونه دي چې انسان پرې کولی شي خپل مالي ژوند منظم کړي په پای کې باید په یاد ولرو چې پیسې د ژوند وسیله ده، نه د ژوند بشپړ هدف، که انسان پیسې په سمه توګه مدیریت کړي، کولی شي د خپلو مهمو اړتیاوو د پوره کولو، د راتلونکي لپاره د چمتووالي او د خپلو مشروع اهدافو د ترلاسه کولو لپاره ترې ګټه واخلي؛ خو که پیسې بې نظمې مصرف شي، د عاید اندازه هر څومره هم لوړه وي، مالي ستونزې بیا هم رامنځته کېدای شي له همدې امله مالي بریالیتوب یوازې د ډېرو پیسو لرلو نوم نه دی، بلکې د موجودو پیسو د سمې کارونې، پلان جوړونې، نظم، صبر او دوام پایله ده.

۲ د پیسو ګټلو لپاره د ذهنيته جوړول

د پیسو ګټلو تر ټولو مهم بنسټ یوازې سرمایه، کاروبار یا د کار فرصت نه دی؛ بلکې د انسان فکر، ذهنيته، عادتونه او د تصمیم نیولو طریقه هم ډېر مهم رول لري، انسان تر هغه وخته خپل مالي حالت په دوامدار ډول نه شي بدلولای، خو چې د پیسو په اړه خپل فکر او چلند ته پام ونه کړي مثبت او عملي مالي فکر دا معنا لري چې انسان د پیسو په اړه نه بې ځایه خوشبین وي او نه هم تل منفي فکر وکړي، بلکې خپل مالي وضعیت په واقعي ډول وڅېړي، ستونزې وپېژني او د حل لپاره یې عملي لارې ولټوي، ځینې خلک فکر کوي چې د پیسو ګټل یوازې د بخت، شتمنۍ کورنۍ یا لویې سرمایې له لارې ممکن دي، خو په حقیقت کې د عاید د ترلاسه کولو ډېرې لارې د انسان له مهارتونو، هڅې، تجربې، زده کړې او د خلکو د اړتیاوو له پېژندلو سره تړاو لري مثبت مالي ذهنيته انسان ته دا توان ورکوي چې د «زه دا نه شم کولای» پر ځای له ځانه وپوښتي: «زه څه زده کولای شم؟»، «څنګه کولی شم خپل مهارت لوړ کړم؟» «خلک کومې ستونزې لري چې زه یې د حل لپاره خدمت وړاندې کړم؟» او «څنګه کولی شم خپل وخت او امکانات په ګټوره توګه استعمال کړم؟» عملي مالي فکر دا هم غواړي چې انسان خپل امکانات په سمه توګه وپېژني که یو څوک سرمایه نه لري، کولای شي له خپل مهارت، وخت او پوهې څخه پیل وکړي، که یو څوک ځانګړی مهارت نه لري، کولای شي لومړی یو مهارت زده کړي که یو څوک محدود امکانات لري، کولای شي له کوچني هدف څخه پیل وکړي، مهمه خبره دا ده چې انسان د خپل اوسني حالت له امله د راتلونکي په اړه ناامیده نه شي، د مالي پرمختګ لپاره باید هدفونه واضح وي، هدف باید دومره روښانه وي چې انسان پوه شي څه غواړي، ولې یې غواړي او د ترلاسه کولو لپاره یې کوم گامونه اخیستل اړین دي، مثلاً یو کس کولای شي هدف وټاکي چې په راتلونکو شپږو میاشتو کې یو مسلکي مهارت زده کړي، د کار لپاره یې استعمال کړي او له هغې لارې خپل عاید زیات کړي بل کس ممکن د کوچني کاروبار د پیل لپاره سپما وکړي، بل څوک ممکن د خپلې زده کړې یا مسلکي پرمختګ لپاره پیسې ځانګړې کړي، کله چې هدف مشخص وي، انسان کولای شي خپل وخت، پیسې او انرژي په یوه مشخص لوري کې استعمال کړي د مالي ذهنيته یوه مهمه برخه دا ده چې انسان د مصرف او عاید ترمنځ توپیر درک کړي یوازې د پیسو ګټل کافي نه دي؛ د ترلاسه شوو پیسو اداره کول هم مهم دي که یو کس ډېر عاید ولري خو ټول عاید په بې ځایه مصرفونو کې له منځه یوسي، ممکن مالي ثبات ته ونه رسېږي برعکس، هغه څوک چې محدود عاید لري خو خپل لګښتونه په منظم ډول اداره کوي، د سپما عادت جوړوي او د راتلونکي لپاره پلان لري، کولای شي ورو ورو خپل مالي وضعیت ښه کړي د پیسو ګټلو لپاره باید انسان د وخت ارزښت هم درک کړي وخت داسې سرچینه ده چې بېرته نه راګرځي که یو کس خپل زیات وخت په بې هدفه فعالیتونو تېر کړي، ممکن د زده کړې، کار او مهارت جوړونې فرصتونه له لاسه ورکړي له همدې امله د وخت مدیریت د مالي پرمختګ له مهمو برخو څخه دی هره

ورځ څو ساعته د يوه گټور مهارت زده کړې ته ځانگړي کول، د راتلونکي لپاره د پام وړ پايله رامنځته کولای شي همدارنگه بايد انسان د ناکامۍ په اړه خپل فکر اصلاح کړي په هر کار کې ممکن تېروتنې، ستونزې او ناکامۍ رامنځته شي، ناکامي بايد تل د پای په معنا ونه گڼل شي؛ کله ناکله ناکامي انسان ته بنيې چې کومه لاره مناسبه نه وه او کوم ځای بايد اصلاح شي، يو عملي مالي ذهنيت انسان هڅوي چې له تېروتنو زده کړه وکړي، خپل پلان اصلاح کړي او بيا هڅه وکړي، د پيسو گټلو په لاره کې د نورو خلکو له تجربو زده کړه هم مهمه ده، کتابونه، روزنيز پروگرامونه، عملي تجربې، ښوونکي، مسلکي کسان او باوري معلومات کولای شي د انسان د پوهې کچه لوړه کړي البته هره مشوره بايد له فکر او ارزونې وروسته ومنل شي، ځکه هره مالي لاره د هر انسان لپاره مناسبه نه وي انسان بايد خپل شرايط، امکانات، مهارتونه او خطرونه په پام کې ونيسي.

صبر او دوام د مالي پرمختگ له تر ټولو مهمو اصولو څخه دي، ډېری خلک غواړي ژر نتيجه ترلاسه کړي، خو په ډېرو مشروعو کارونو کې د عايد او شتمنۍ جوړېدل وخت غواړي يو مهارت په يوه ورځ کې مسلکي کچې ته نه رسېږي، يو کاروبار په يوه ورځ کې ثابت نه کېږي او د سپما کوچنۍ اندازه هم په يوه شپه کې لويه شتمني نه جوړوي د همدې لپاره انسان بايد د اوږدمهاله فکر عادت جوړ کړي صبر دا نه معنا چې انسان هېڅ اقدام ونه کړي او يوازې د راتلونکي انتظار وباسي؛ بلکې معنا يې دا ده چې انسان په منظم ډول کار وکړي او د پايلې لپاره مناسب وخت ورکړي، دوام بيا دا معنا لري چې انسان خپل هدف ته د رسېدو لپاره په تکراري او منظم ډول هڅه وکړي، حتی هغه وخت چې پايله سمدستي ښکاره نه شي، که يو څوک هره ورځ لږ وخت د يوه مهارت زده کړې ته ځانگړی کړي، څو مياشتې وروسته به د هغه پوهه له هغه کس سره ډېره توپير ولري چې هېڅ تمرين يې نه دی کړی، د مهارتونو ارزښت په همدې ځای کې څرگندېږي، په نننۍ نړۍ کې مهارت د عايد د جوړولو له مهمو وسايلو څخه دی، مهارت کولای شي د انسان د کار ارزښت لوړ کړي او هغه ته د کار يا خدمت د وړاندې کولو نوي فرصتونه پيدا کړي کمپيوټر، ډيجيټل مهارتونه، گرافیک ډيزاين، ليکل، ژبې، حسابداري، بازارموندنه، د موبایل او کمپيوټر تخنيکي کارونه، ښوونه، ژباړه، د محتوا جوړول او نور مسلکي مهارتونه د بېلابېلو خلکو لپاره د کار زمینه برابروي؛ خو د هر مهارت ارزښت د بازار اړتيا، د شخص د وړتيا، د کيفيت او د هغه د کار د غوښتنې له مخې توپير کوي له همدې امله يوازې د يوه مهارت نوم زده کول کافي نه دي، بلکې بايد انسان هغه مهارت په عملي ډول زده او تمرين کړي، يو ښه مهارت هغه وخت د عايد سرچينه گرځي چې انسان وکولای شي د خلکو يوه واقعي اړتيا حل کړي يا يو گټور خدمت وړاندې کړي مثلاً که يو کس د گرافیک ډيزاين زده کړي، بايد يوازې د ډيزاين د وسايلو نومونه ونه پېژني، بلکې بايد وکولای شي د يوه مشتری لپاره عملي او مناسب ډيزاين جوړ کړي، که څوک د کمپيوټر مهارت زده کوي، بايد د هغه مهارت عملي کارونه هم ترسره کړای شي که څوک ژبه زده کوي، بايد د خبرو، ليکلو يا ژباړې عملي وړتيا ولري په همدې ډول د مهارت او عايد ترمنځ اړيکه هغه وخت پياوړې کېږي چې مهارت د بازار له اړتيا سره برابر وي، د مهارتونو د زده کړې پر مهال بايد انسان د «هر څه لږ څه» پر ځای د يوه يا څو اړوندو مهارتونو په پياوړي کولو تمرکز وکړي، کله چې يو مهارت ښه زده شي، بيا کولای شي ورسره نور اړوند مهارتونه هم يو ځای کړي، مثلاً يو څوک کولای شي لومړی د کمپيوټر بنسټيز مهارتونه زده کړي، وروسته Word، Excel، PowerPoint، گرافیک ډيزاين، ويډيو ايډيټ يا نور اړوند مهارتونه ورسره يو ځای کړي د مهارت د زده کړې لپاره بايد عملي تمرين، صبر او دوام موجود وي يوازې ويډيو ليدل يا کتاب لوستل کافي نه دي؛ انسان بايد خپله تمرين وکړي، تېروتنې وکړي، اصلاح يې کړي او د واقعي کارونو له لارې تجربه ترلاسه کړي د مالي پرمختگ لپاره د اړيکو او باور جوړولو ارزښت هم بايد له پامه ونه غورځول شي په ډېرو کارونو کې خلک له هغه چا سره کار کول غواړي چې د کار کيفيت يې ښه وي، پر وخت کار کوي او د باور وړ وي، له همدې امله مسلکي اخلاق، صداقت، وخت پابندي، ښه چلند او د مشتریانو درناوی هم د عايد په جوړولو کې مهم رول لري، هغه څوک چې ښه مهارت ولري خو د کار په وړاندې مسؤليت ونه لري، ممکن د اوږدې مودې لپاره مشتریان

ونه ساتي برعکس، هغه څوک چې ښه مهارت، ښه اخلاق او دوام ولري، کولای شي د خلکو باور ترلاسه کړي او د خپل کار لپاره د تکراري فرصتونو زمینه برابره کړي.

د پیسو گټلو په اړه یوه خطرناکه مفکوره « ژر شتمن کېدل » دي، د دې فکر له مخې انسان غواړي په ډېر لنډ وخت کې له لږ کار یا لږې پانګې څخه ډېرې پیسې ترلاسه کړي، دا فکر ځکه خطرناک دی چې انسان ممکن د غیرواقعي ژمنو، درغلیو، نامعلومو مالي فرصتونو او لوړ خطر لرونکو پرېکړو پر لور سوق کړي، کله چې یو کس یوازې د ژر او ډېرې گټې په فکر کې وي، ممکن د خطرونو، شرایطو او احتمالي زیانونو ارزونه هېره کړي، په انټرنېټ او ټولنیزو رسنیو کې کله ناکله داسې اعلانونه او پیغامونه لیدل کېږي چې د ډېرې گټې، چټک عاید یا بې زحمته شتمنۍ ژمنه کوي انسان باید د داسې ادعاوو په وړاندې محتاط وي او مخکې له دې چې خپلې پیسې، شخصي معلومات یا وخت ورکړي، د فرصت په اړه بشپړ معلومات ترلاسه کړي، په مالي ژوند کې عموماً د لوړ عاید له امکان سره لوړ خطر هم تړاو لرلای شي، نو هره پرېکړه باید د خطر، لګښت، شرایطو او د پیسو د له لاسه ورکولو د امکان له ارزونې وروسته وشي، د « ژر شتمن کېدو » پر ځای باید د « ورو، قانوني، مهارت محوره او دوامدار مالي پرمختګ » فکر رواج شي، د مالي پرمختګ لپاره مناسب ذهنیت دا دی چې انسان د خپل موجود حالت څخه پیل وکړي، خپل مهارتونه لوړ کړي، د خلکو اړتیاوې وپېژني، مشروع عاید پیدا کړي، لګښتونه اداره کړي، د امکان تر اندازې سپما وکړي او د وخت په تېرېدو سره خپل مالي ظرفیت پراخ کړي، انسان باید له ځان سره صادق وي او پوه شي چې هره مالي پایله خپل وخت او هڅه غواړي که یو کس نن یو مهارت زده کړي، ممکن سمدستي ډېر عاید ترلاسه نه کړي؛ خو که دوام ورکړي، تجربه پیدا کړي او خپل کار ښه کړي، د راتلونکي لپاره یې فرصتونه زیاتېدای شي، همدارنګه باید د نورو خلکو له ظاهري مالي حالت سره خپل ژوند مقایسه نه کړو، په ټولنیزو رسنیو کې خلک ډېری وخت یوازې د خپل ژوند ښې برخې ښيي، خو د هغوی اصلي عاید، پورونه، لګښتونه او مالي ستونزې له هغه تصویر سره توپیر لرلای شي چې ښکاري، له همدې امله د بل چا د ظاهري شتمنۍ پر بنسټ مالي پرېکړه کول مناسب نه دي، هر انسان باید خپل هدف، خپل شرایط او خپل امکانات وڅېړي.

د پیسو گټلو لپاره قوي ذهنیت په دې معنا نه دی چې انسان باید هر وخت یوازې د پیسو په اړه فکر وکړي؛ بلکې معنایي دا ده چې انسان باید د خپل وخت، مهارت، عاید او امکاناتو په اړه مسؤلانه فکر وکړي، د مالي پرمختګ لپاره باید د زده کړې ذهنیت، د کار کولو عادت، د ستونزو د حل وړتیا او د اوږدمهاله هدفونو درلودل پیاوړي شي، څوک چې هره ورځ لږ پرمختګ کوي، د وخت په تېرېدو سره کولای شي لوی بدلون رامنځته کړي، د پیسو گټلو لپاره باید لومړی ارزښت جوړ شي؛ یعنې انسان باید داسې مهارت، محصول یا خدمت وړاندې کړي چې نورو خلکو ته ګټه ولري، هر څومره چې یو انسان د خلکو د ستونزو په حل کولو کې ښه شي، د مشروع عاید لپاره یې فرصتونه هم زیاتېدای شي، البته هېڅ مهارت یا کاروبار د عاید تضمین نه کوي، ځکه بازار، شرایط او د خلکو اړتیاوې بدلېږي؛ خو زده کړه، تجربه، صبر او دوام انسان د بدلونونو پر وړاندې چمتو کوي، په پای کې باید ووايو چې مالي بریالیتوب د یوې شپې کیسه نه ده، دا د کوچنیو خو دوامدارو پرېکړو مجموعه ده: هره ورځ یو څه زده کول، خپل وخت په سمه توګه کارول، د غیر ضروري مصرفونو کمول، د عاید د زیاتولو لپاره د مهارتونو لوړول، د مشروع فرصتونو لټول، له خطرناکو ژمنو څخه ځان ساتل او د خپلو هدفونو لپاره صبر کول، که انسان د «ژر شتمن کېدو» پر ځای د «ارزښت جوړولو، مهارت زده کړې او دوامدار پرمختګ» ذهنیت غوره کړي، نو د مالي ژوند د تنظیم لپاره به یې یو قوي بنسټ جوړ کړی وي، پیسې د فکر، مهارت او عمل له لارې په سمه توګه مدیریت کېدای شي، خو د سالم مالي ژوند لپاره تر ټولو مهمه خبره دا ده چې انسان د خپلو پرېکړو مسؤلیت ومني او د لنډمهاله هیلو پر ځای د اوږدمهاله، واقعي او عملي هدفونو پر لور حرکت وکړي.

۳ خپل مهارت پیدا کړه او په عايد يې بدل کړه

هر انسان يو شمېر وړتياوې، علاقې او مهارتونه لري، خو ډېری وخت انسان له دې څخه سم خبر نه وي چې کومه وړتيا يې د عايد په سرچينه بدلېدای شي مهارت هغه پوهه او وړتيا ده چې انسان يې د زده کړې، تمرين او تجربې له لارې ترلاسه کوي او په عملي کار کې يې کاروي ځينې مهارتونه له ماشومتوبه په انسان کې د علاقې په توگه موجود وي، خو ډېر نور مهارتونه د زده کړې له لارې رامنځته کېږي د خپل مهارت د پېژندلو لپاره لومړی بايد انسان خپل ځان وڅېړي او له ځانه وپوښتي: زه په کوم کار کې علاقه لرم؟ کوم کار په نسبتاً اسانه ډول زده کولای شم؟ په کوم کار کې ډېر وخت تېرول راته ستړي کوونکي نه وي؟ خلک له ما څخه د کوم کار لپاره مرسته غواړي؟ کوم کارونه مې مخکې په ښه ډول ترسره کړي دي؟ او کوم مهارتونه مې د راتلونکي لپاره زده کول خوښېږي؟ د دې پوښتنو ځوابونه انسان سره مرسته کوي چې د خپلو وړتياوو په اړه واضح تصور پيدا کړي، د مهارت د پېژندلو بله لاره د خپلو پخوانيو کارونو او تجربو ارزول دي کېدای شي يو څوک په کمپيوټر کې ښه وي، بل څوک په ليکلو، بل څوک په خبرو او تدريس کې، بل څوک په ترميم، بل څوک په خرڅلاو او بازارموندنه کې، بل څوک په ډيزاين، عکاسي، ويډيو جوړولو، ژباړې يا د خلکو په خدمت کې ښه وړتيا ولري، مهمه دا ده چې انسان يوازې په دې فکر ونه کړي چې «زه هېڅ مهارت نه لرم» که يو مهارت اوس نه وي، زده کېدای شي، د مهارت پيدا کول يوازې د طبيعي استعداد موضوع نه ده؛ زده کړه، تمرين او دوام د مهارت په جوړولو کې ډېر مهم رول لري کله چې انسان خپل احتمالي مهارتونه وپېژني، بايد هغوی د درېيو برخو له مخې و ارزوي: لومړی، زما علاقه په دې کار کې څومره ده؟ دوهم، زه څومره کولای شم په دې کار کې پرمختگ وکړم؟ درېيم، ايا په بازار کې د دې مهارت لپاره اړتيا شته؟ يوازې علاقه د عايد لپاره کافي نه ده او يوازې د بازار اړتيا هم کافي نه ده د يوه ښه فرصت لپاره غوره ده چې علاقه، وړتيا او د بازار اړتيا تر يوه حده سره يو ځای شي د مثال په توگه، که يو کس له کمپيوټر سره علاقه ولري، کولای شي د کمپيوټر اړوند بېلابېل مهارتونه وڅېړي او يو مشخص مهارت انتخاب کړي، لکه د اسنادو جوړول، ډيزاين، ويډيو ايډيټ، ويب اړوند کارونه يا د کمپيوټر تخنیکي خدمتونه، بيا بايد د هغه مهارت د بازار اړتيا وڅېړل شي، د بازار اړتيا پيدا کول دا معنا لري چې انسان پوه شي خلک او کاروبارونه کومو ستونزو، خدمتونو او کارونو ته اړتيا لري، د دې لپاره بايد د خلکو خبرې واورېدل شي، د کاروبارونو اړتياوې وکتل شي، د کار اعلانونه وڅېړل شي او معلومه شي چې کوم خدمتونه په سيمه، انټرنېټ يا مسلکي بازارونو کې غوښتل کېږي، بازار يوازې هغه ځای نه دی چې په فزیکي ډول خلک پکې سودا اخلي او پلوري؛ نن ورځ انلاين نړۍ هم د خدماتو لپاره پراخ بازار جوړوي، يو کس کولای شي له خپل کور څخه د ليکلو، ډيزاين، ژباړې، تدريس، کمپيوټري کارونو او نورو مشروع خدماتو له لارې مشتريان پيدا کړي، البته د هر بازار شرايط، قوانين او د پيسو ترلاسه کولو امکانات بايد مخکې وڅېړل شي، د بازار د اړتيا د معلومولو لپاره انسان بايد د «زه څه پلورل غواړم؟» پر ځای لومړی دا پوښتنه وکړي چې «خلک کومه ستونزه لري او زه څنگه يې حل کولای شم؟» کله چې يو مهارت د يوې واقعي اړتيا د حل لپاره وکارول شي، د عايد د جوړېدو امکان يې زياتېږي مثلاً يو دوکاندار ممکن د خپل کاروبار لپاره د اعلان ډيزاين ته اړتيا ولري، يو زده کوونکی ممکن د کمپيوټر د يوه پروگرام په زده کړه کې مرستې ته اړتيا ولري، يو کاروبار ممکن د خپلو محصولاتو لپاره عکسونه او ويډيوگانې وغواړي، يا يو څوک ممکن د يوې ژبې څخه بلې ژبې ته د اسنادو د ژباړې اړتيا ولري، دلته مهارت هغه وخت په اقتصادي ارزښت بدلېږي چې د بل انسان يا کاروبار يوه اړتيا حل کړي، د دې لپاره انسان بايد خپل مهارت يوازې د «پوهې» په توگه ونه گوري، بلکې بايد فکر وکړي چې څنگه له هغه څخه يو واضح خدمت جوړولای شي، د خدمت جوړول په دې معنا دي چې انسان خپل مهارت په داسې مشخص کار بدل کړي چې مشتری يې په روښانه ډول وپېژني، د مثال په توگه، «زه په کمپيوټر پوهېږم» يو عمومي بيان دی، خو «زه د کاروبارونو لپاره د Word اسناد، جدولونه او پريزنټېشنونه جوړوم» يو مشخص خدمت دی «زه ډيزاين کوم» عمومي خبره ده، خو «زه د دوکانونو لپاره د اعلانونو او ټولنيزو رسنيو پوستونه ډيزاين کوم» مشخص خدمت دی کله چې خدمت واضح وي، مشتری هم په اسانۍ پوهېږي چې څه ترلاسه کوي د

خدمت جوړولو پر مهال باید کیفیت، وخت، بیه او د کار شرایط هم واضح وي، په پیل کې انسان کولای شي د خپل مهارت په اړه د څو بېلګو کارونه جوړ کړي، څو خلکو ته وښيي چې څه ډول کار ترسره کولای شي، دې بېلګو ته د کار نمونه یا Portfolio ویل کېږي، د کار نمونه د مشتری لپاره د باور جوړولو یوه مهمه وسیله ده، ځکه مشتری یوازې د ادعا پر ځای عملي نتیجه ویني.

د مهارت د عاید په بدلولو کې تر ټولو مهمه مرحله عملي تمرین دی ډېر کسان غواړي چې لومړی په بشپړ ډول ماهر شي او وروسته کار پیل کړي، خو په ډېرو مهارتونو کې بشپړ مهارت د عملي کار له لارې رامنځته کېږي، له همدې امله انسان باید له کوچني کار څخه پیل وکړي، که یو څوک ډیزاین زده کوي، باید هره ورځ څو ساده ډیزاینونه جوړ کړي؛ که څوک لیکل زده کوي، باید په منظم ډول لیکنې تمرین کړي؛ که څوک ژباړه زده کوي، باید متنونه وژباړي؛ که څوک کمپیوټر زده کوي، باید واقعي اسناد، جدولونه او پریزنټېشنونه جوړ کړي؛ او که څوک د تدریس مهارت زده کوي، باید د یوه موضوع تشریح تمرین کړي عملي تمرین انسان ته دوه مهم شیان ورکوي: تجربه او اعتماد په پیل کې کار ممکن کمزوری وي، خو د تکرار له لارې کیفیت ښه کېږي، انسان باید له خپلې لومړنۍ نتیجې څخه شرم ونه کړي؛ لومړۍ هڅه د زده کړې یوه برخه ده، د عملي تمرین لپاره ښه طریقه دا ده چې انسان د یوه مشخص مهارت لپاره ۳۰ ورځنۍ یا ۶۰ ورځنۍ پلان جوړ کړي، هره ورځ دې لږ تر لږه ټاکلې وخت تمرین وکړي او د هرې ورځې پایله دې ثبت کړي په دې ډول د پرمختګ اندازه معلومېدای شي، د تمرین پر مهال باید انسان خپل کار نورو ته وښيي او نظر و غواړي، رڼنده نظر یا Feedback انسان سره مرسته کوي چې خپلې کمزورۍ وپېژني او اصلاح یې کړي د مهارت له زده کړې وروسته د خدمت جوړولو بله مهمه مرحله د مناسب مشتری پېژندل دي، هر خدمت د هر چا لپاره نه وي، یو ډیزاینر ممکن د دوکانونو او کاروبارونو لپاره کار وکړي، یو ښوونکی ممکن له زده کوونکو سره کار وکړي، یو ژباړونکی ممکن له شرکتونو یا اشخاصو سره کار وکړي او یو کمپیوټري خدمت وړاندې کوونکی ممکن له دفترونو او کوچنیو کاروبارونو سره کار وکړي، کله چې هدف مشتری معلوم شي، انسان کولای شي خپل خدمت ورته په مناسب ډول وړاندې کړي، د مشتری پیدا کولو لپاره په لومړي سر کې له نږدې خلکو، ملګرو، کورنیو، ښوونکو، دوکاندارانو او کوچنیو کاروبارونو سره خبرې کولای شي، البته باید د هغوی محریت او شخصي معلومات خوندي وساتل شي، انسان کولای شي خپلې د کار نمونې هم ورسره شریکې کړي او په واضح ډول ووايي چې کوم خدمت وړاندې کوي، په پیل کې د کوچنیو پروژو ترسره کول د تجربې لپاره ډېر ګټور دي، هدف باید یوازې د لومړۍ ورځې څخه د ډېرې پیسې ترلاسه کول نه وي؛ بلکې د ښه کیفیت، تجربې، باور او د کار د سابقې جوړول هم مهم دي، کله چې انسان څو ښه کارونه ترسره کړي، کولای شي له هغو څخه نمونه جوړه کړي او د راتلونکو مشتریانو لپاره یې وکاروي، د کار په وړاندې صداقت او مسؤلیت هم ډېر مهم دي که انسان د یوه کار د ترسره کولو ژمنه وکړي، باید د امکان تر حده پر ټاکلې وخت یې ترسره کړي که کومه ستونزه رامنځته شي، باید مشتری ته په واضح ډول خبر ورکړي، د مشتری باور د هر خدمت د دوام لپاره مهم ارزښت دی د مهارت له لارې عاید جوړول یوازې د مهارت زده کړه نه ده؛ دا د مهارت، بازار، خدمت، کیفیت، اړیکو، باور او دوام مجموعه ده یو کس ممکن ډېر ښه مهارت ولري، خو که خپل خدمت نه شي معرفي کولای، بازار نه پېژني یا له مشتری سره مناسب چلند نه کوي، د عاید جوړول ورته ستونزمنېدای شي، له همدې امله باید د خپل اصلي مهارت تر څنګ د اړیکو، وخت مدیریت، ساده بازارموندنې، حساب او مالي مدیریت بنسټیز مهارتونه هم زده شي، د بېي ټاکل هم یوه مهمه موضوع ده د یوه خدمت بیه باید د کار د وخت، کیفیت، ستونزمنوالي، د بازار شرایطو او د خدمت د ارزښت له مخې په منطقي ډول وټاکل شي، په پیل کې انسان کولای شي د بازار بېي وڅېړي او د خپل کار له کیفیت سره یې پرتله کړي، باید نه دومره ټیټه بیه وټاکي چې خپل کار بې ارزښته کړي او نه داسې لوړه بیه وټاکي چې د خدمت له کیفیت او بازار سره هېڅ تناسب ونه لري، د وخت په تېرېدو سره، کله چې تجربه او کیفیت لوړ شي، د خدمت شرایط هم د تجربې له مخې بدلېدای شي همدارنګه باید د عاید یوه برخه د مهارت د پرمختګ لپاره ځانګړې شي،

ځکه زده‌کړه يوه دوامداره پروسه ده، نوي وسايل، نوي پروگرامونه او د بازار اړتياوې بدلېږي، نو هغه څوک چې خپل مهارتونه تازه ساتي، کولای شي د بدلونونو سره ښه ځان عیار کړي.

د مهارت د عايد په بدلولو کې تر ټولو مهم اصل دا دی چې له کوچني کار څخه پیل کول د کمزورتیا نښه نه ده؛ بلکې د تجربې جوړولو لاره ده یو کس اړتیا نه لري چې د لومړۍ ورځې څخه لوی دفتر، لویه سرمایه یا ډېر مشتریان ولري کېدای شي د یوه کمپیوټر، موبایل، کتاب، انټرنېټ یا د موجودو وسايلو له لارې د یوه مهارت د زده‌کړې او تمرین پیل وکړي، البته د انټرنېټ او وسايلو د کارولو پر مهال باید قانوني او خوندي لارې وکارول شي انسان باید لومړی یوه کوچنی ستونزه حل کړي، بیا د هغې تجربې پر بنسټ خپل خدمت پراخ کړي، مثلاً که یو څوک د کمپیوټر په برخه کې مهارت لري، کولای شي لومړی د یوه ساده سند، جدول یا پرېزنتېشن په جوړولو تمرین وکړي؛ وروسته څو نمونې جوړې کړي؛ بیا یې د اړتیا لرونکو کسانو لپاره د خدمت په توګه وړاندې کړي؛ د کار کیفیت ښه کړي او ورو ورو تجربه زیاته کړي، په همدې ډول یو څوک چې د ژبې مهارت لري، کولای شي د ژباړې په څو کوچنیو تمرینونو پیل وکړي او وروسته خپل خدمت په مسلکي ډول وړاندې کړي، یو ډیزاینر کولای شي لومړی د فرضي کاروبارونو لپاره نمونې جوړې کړي او بیا د واقعي مشتریانو لپاره کار پیل کړي، یو ښوونکی کولای شي د یوه کوچني موضوع لپاره تدریسي مواد جوړ کړي او د تدریس تمرین وکړي، د دې ټولو مثالونو ګډ اصل دا دی چې مهارت باید له ذهن څخه عملي کار ته راوړل شي کله چې انسان خپل مهارت په عملي خدمت بدل کړي، د بازار له خلکو څخه د نظر اخیستلو فرصت پیدا کوي او پوهېږي چې څه شی باید اصلاح کړي، د بازار اړتیاوې هم تل ثابتې نه پاتې کېږي؛ له همدې امله باید انسان د خلکو غوښتنې، ټکنالوژۍ، کاروباري بدلونونو او نوي فرصتونو په اړه ځان خبر وساتي، خو په دې برخه کې باید د هرې نوې ادعا په اړه له تحقیق او احتیاط څخه کار واخیستل شي، هر هغه اعلان چې د لږ کار په بدل کې د ډېر عايد تضمین کوي، باید د شک او ارزوني وړ وبلل شي، سالم عايد عموماً د ارزښت جوړولو، مهارت، کار، خدمت او دوام له لارې رامنځته کېږي، د مهارت د عايد په بدلولو کې صبر هم مهم دی، ځکه ممکن په پیل کې مشتریان کم وي یا عايد محدود وي، دا حالت باید انسان د زده کړې او اصلاح له لارې د پرمختګ پر لور وهڅوي د هرې هڅې پایله باید و ارزول شي: کوم کار ښه ترسره شو؟ کومه برخه کمزورې وه؟ مشتری څه نظر ورکړ؟ بازار څه غواړي؟ زه کوم نوی مهارت ته اړتیا لرم؟ که انسان دا پوښتنې په منظم ډول له ځان سره مطرح کړي، د خپل کار د پرمختګ لپاره به ښه لار پیدا کړي، په پای کې، د خپل مهارت پیدا کول او په عايد بدلول یوه مرحله‌وار پروسه ده: ځان وپېژنه، مهارت انتخاب کړه، مهارت زده کړه، عملي تمرین وکړه، د بازار اړتیا پیدا کړه، مشخص خدمت جوړ کړه، د کار نمونه برابره کړه، لومړني مشتریان پیدا کړه، کیفیت وساته، نظرونه واوره او په دوامداره توګه خپل مهارت لوړ کړه، هر انسان کولای شي له خپل موجود حالت څخه د پرمختګ پیل وکړي، مهمه نه ده چې پیل څومره کوچنی دی؛ مهمه دا ده چې پیل واقعي وي، کار دوام ولري او هره ورځ د پرون په پرتله یو ګام وړاندې ولاړ شو.

۴ د کار له لارې د عايد زیاتول

کار یوازې د معاش تر لاسه کولو وسیله نه ده؛ بلکې د انسان د مهارتونو، تجربې، اعتبار او راتلونکي مالي پرمختګ لپاره هم مهم بنسټ جوړوي، هر انسان چې کار کوي، باید هڅه وکړي چې د خپل کار ارزښت په تدریجي ډول لوړ کړي، د کار ارزښت لوړول په دې معنا دي چې انسان خپل مهارتونه، د کار کیفیت، د ستونزو د حل وړتیا، د وخت مدیریت او مسلکي چلند داسې پیاوړی کړي چې د هغه خدمت

یا کار د ادارې، کاروبار یا مشتری لپاره لا ډېر گټور شي، یو کارکوونکی چې یوازې خپل ورځني مسؤلیتونه ترسره کوي، ممکن له ټاکلي حده زیات پرمختګ ونه کړي؛ خو هغه څوک چې د خپل کار د ښه کولو لپاره نوي لارې پیدا کوي، مسؤلیتونه په ښه ډول ترسره کوي، له تېروتنو زده کړه کوي او نوي مهارتونه ترلاسه کوي، کولای شي د مسلکي پرمختګ لپاره ښه زمینه برابره کړي، د کار ارزښت لوړول له کوچنیو کارونو پیلېږي، د بېلګې په توګه، یو کارکوونکی کولای شي خپل اسناد منظم کړي، د کمپیوټر اړوند مهارتونه زده کړي، د کار سرعت او دقت لوړ کړي، له همکارانو سره ښه اړیکه وساتي، د مشتریانو اړتیاوې په ښه ډول درک کړي او د ستونزو د حل لپاره عملي وړاندیزونه وړاندې کړي، په هره دنده کې داسې مهارتونه شته چې د کار کیفیت لوړوي، که یو څوک په دفتر کې کار کوي، د Word، Excel، PowerPoint، ایمیل، د معلوماتو تنظیم او راپور جوړولو مهارتونه ورته ګټور کېدای شي، که څوک په سوداګرۍ کې کار کوي، د خرڅلاو، مشتریانو سره د اړیکو، حساب، بازارموندنې او د محصول پېژندنې مهارتونه ورته مهم دي، که څوک په تخنیکي برخه کې کار کوي، د وسایلو، تخنیکي ستونزو د حل او نوي ټکنالوژۍ زده کړه ورته ارزښت لري، له همدې امله انسان باید یوازې د خپلې دندې اوسني مسؤلیتونه ونه ګوري، بلکې باید دا هم وڅېړي چې په راتلونکي کې کوم مهارتونه د هغه د کار ارزښت لوړولای شي، نوي مهارتونه زده کول د عاید د زیاتولو له مهمو لارو څخه دي، د کار بازار تل بدلېږي او هغه مهارتونه چې نن مهم دي، ممکن په راتلونکي کې ورسره نوي مهارتونه یو ځای شي، د همدې لپاره دوامداره زده کړه د مسلکي ژوند یوه مهمه برخه ده انسان کولای شي د کتابونو، روزنیزو کورسونو، عملي تمرینونو، ښوونکو، تجربه لرونکو کسانو او باوري تعلیمي سرچینو له لارې خپل مهارتونه لوړ کړي، خو یوازې د کورس بشپړول کافي نه دي؛ مهمه دا ده چې زده کړه په عملي کار بدله شي مثلاً که یو کس Excel زده کړي، باید وکولای شي د واقعي معلوماتو پر بنسټ جدولونه، حسابونه او راپورونه جوړ کړي که څوک انګلیسي زده کوي، باید د خبرو، لیکلو او لوستلو په عملي تمرینونو کې یې وکاروي که څوک د ګرافیک ډیزاین زده کوي، باید واقعي نمونې جوړې کړي، د مهارت عملي استعمال هغه څه دي چې زده کړه په مسلکي وړتیا بدلوي، د نوي مهارت د انتخاب پر مهال باید انسان د خپل اوسني کار او راتلونکي هدف ترمنځ اړیکه هم په پام کې ونیسي غوره ده چې هغه مهارتونه لومړۍ زده شي چې د موجودې دندې کیفیت لوړوي یا د راتلونکي مسلکي پرمختګ لپاره زمینه برابروي، د بېلګې په توګه، که یو دفتر کارکوونکی د راپور جوړولو مسؤلیت لري، د Excel او معلوماتو تحلیل زده کړه ورته ګټوره ده؛ که یو ښوونکی غواړي خپل کار ښه کړي، د تدریس نوې طریقې، کمپیوټر او د تعلیمي موادو جوړول ورته ګټور دي، په همدې ډول هر مسلک خپل اړوند مهم مهارتونه لري.

د معاش ترڅنګ د اضافي عاید جوړول هم د مالي ژوند د پیاوړتیا یوه ممکنه لاره ده، خو باید د قانون، د کار د تړون، وخت او شخصي مسؤلیتونو په پام کې نیولو سره ترسره شي، اضافي عاید کېدای شي د انسان د یوه مهارت، کوچني کاروبار، تدریس، ژباړې، ډیزاین، لیکلو، کمپیوټري خدمتونو، د قانوني محصولاتو خرڅلاو یا نورو مشروع فعالیتونو له لارې رامنځته شي، د اضافي عاید لپاره مهمه ده چې انسان لومړی خپل وخت او مهارتونه وڅېړي، که یو کس د خپلې اصلي دندې تر څنګ یوازې څو ساعته اضافي وخت لري، باید داسې کار انتخاب کړي چې د هغه له موجود وخت سره برابر وي، همدارنګه باید د اضافي کار له امله د اصلي دندې کیفیت خراب نه شي، هدف باید دا وي چې اضافي عاید د مالي وضعیت د ښه کولو لپاره مرسته وکړي، نه دا چې انسان له ډېر کار او بې نظمۍ سره مخ کړي، د اضافي عاید یوه ښه لاره دا ده چې انسان له خپل موجود مهارت څخه استفاده وکړي، ځکه د نوي کاروبار د پیل پر ځای د موجود مهارت پر بنسټ د خدمت وړاندې کول کله ناکله ساده وي، مثلاً یو څوک چې د کمپیوټر ښه مهارت لري، کولای شي د اسنادو، جدولونو، پرېزنتېشنونو یا نورو قانوني کمپیوټري خدماتو له لارې اضافي عاید ترلاسه کړي، یو څوک چې په یوه مضمون کې ښه پوهه لري، کولای شي د زده کوونکو لپاره د قانوني او مناسبې ښوونې خدمت وړاندې کړي، یو څوک چې د ژبې مهارت لري، کولای شي د ژباړې یا لیکلو له لارې د کار فرصتونه پیدا کړي، د اضافي عاید په جوړولو کې باید د «ژر ډېري پیسې» پر ځای د «ارزښت جوړولو او دوام» فکر وشي، هره دنده یا کاروبار عاید تضمین نه کوي، نو

مخکې له دې چې انسان وخت یا پیسې مصرف کړي، باید د بازار اړتیا، احتمالي لگښتونه، خطرونه او د کار شرایط وڅېړي، مسلکي پرمختګ هم باید د عاید د زیاتولو له اوردمهاله پلان سره یو ځای وي، مسلکي پرمختګ یوازې د لوړې دندې ترلاسه کولو معنا نه لري؛ بلکې د مهارت، تجربې، مسؤلیت او مسلکي اعتبار لوړول هم پکې شامل دي، یو کارکوونکی کولای شي خپل مسلک د واضح هدف له لارې پیاوړی کړي، لومړی باید معلومه کړي چې په راتلونکو دوو یا درېیو کلونو کې څه ډول مسلکي ځای ته رسېدل غواړي، بیا دې وګوري چې هلته د رسېدو لپاره کوم مهارتونه، تجربې او زده کړې ورته اړتیا ده، له دې وروسته باید خپل پرمختګ په کوچنیو مرحلو ووېشي، مثلاً هره میاشت یو نوی مهارت زده کول، هره اوونۍ عملي تمرین کول، د خپل کار یوه نمونه جوړول، د تجربه لرونکو کسانو له مشورې استفاده کول او د خپل کار د کیفیت ارزونه کول، د مسلکي پرمختګ لپاره د اړیکو جوړول هم مهم دي، له همکارانو، استادانو، مسلکي کسانو او د خپل مسلک له نورو خلکو سره سالمې او مسلکي اړیکې انسان سره مرسته کوي چې نوي فرصتونه وپېژني، البته باید اړیکې د متقابل درناوي او مسلکي اخلاقو پر بنسټ وي، د کار په نړۍ کې اعتبار په تدریجي ډول جوړېږي؛ پر وخت کار کول، صداقت، د ژمنې پوره کول، د کیفیت ساتل او د نورو احترام هغه ځانګړتیاوې دي چې د انسان مسلکي اعتبار لوړوي، په پای کې باید یادونه وشي چې د کار له لارې د عاید زیاتول یوازې د معاش د زیاتوالي غوښتنه نه ده؛ بلکې یوه دوامداره پروسه ده چې په کې انسان خپل مهارتونه لوړوي، د خپل کار ارزښت زیاتوي، نوي فرصتونه پیدا کوي، د اړتیا په صورت کې اضافي مشروع عاید جوړوي او د خپل مسلک لپاره اوردمهاله پلان جوړوي، که انسان هر کال لږ تر لږه یو مهم مهارت ورزیات کړي، خپل کار په جدي ډول ترسره کړي، د بازار بدلونونه تعقیب کړي او له فرصتونو څخه په احتیاط استفاده وکړي، نو د مسلکي او مالي پرمختګ لپاره به یې قوي بنسټ جوړ کړی وي، د دې فصل اساسي پیغام دا دی چې **د عاید زیاتولو تر ټولو سالمه لاره د خپل ارزښت زیاتول دي**؛ کله چې پوهه، مهارت، تجربه، کیفیت او مسؤلیت زیات شي، د نوي کار، پرمختګ او مشروع عاید لپاره د فرصتونو د پیدا کېدو امکان هم زیاتېږي.

۵ فریلانسینګ او آنلاین کار

فریلانسینګ یا خپلواک کاري فعالیت هغه ډول کار ته ویل کېږي چې یو کس د یوې ادارې د دایمي کارکوونکي پر ځای د مشخصو پروژو، خدماتو یا دندو لپاره له مشتریانو سره کار کوي، فریلانس کارکوونکی کولای شي خپل خدمات یوه یا څو کسانو، شرکتونو یا کاروبارونو ته وړاندې کړي او د ترسره شوي کار په بدل کې عاید ترلاسه کړي، د دې ډول کار یوه مهمه ځانګړتیا دا ده چې انسان کولای شي د خپل مهارت پر بنسټ د بېلابېلو مشتریانو لپاره کار وکړي، خو د کار شرایط، قوانین، د پیسو ترلاسه کولو امکانات او د پلاټفورم اصول باید مخکې وکتل شي، فریلانسینګ د انټرنېټ له پراختیا سره د ډېرو خلکو لپاره د کار یوه نوې زمینه جوړه کړې ده په دې برخه کې د ګرافیک ډیزاین، لیکلو، ژباړې، ویډیو ایډیټ، ویب اړوند کارونو، پروګرام جوړونې، ډیټا داخولو، آنلاین تدریس، مجازي مرستې او نورو مسلکي خدماتو لپاره بازارونه شته البته هر مهارت په یوه اندازه بازار نه لري او د کار موندل د مهارت، کیفیت، تجربې، ژبې، بازار، سیالۍ او د مشتریانو اړتیاوو پورې تړاو لري، د فریلانسینګ د پیل لپاره تر ټولو مهم شی یو مشخص او عملي مهارت دی، هغه څوک چې غواړي آنلاین کار وکړي، باید لومړی وټاکي چې کوم خدمت وړاندې کولای شي، «زه په کمپیوټر پوهېږم» یو عمومي بیان دی، خو «زه د Word او Excel له لارې د اسنادو او جدولونو جوړولو خدمت وړاندې کوم» مشخص خدمت دی همدارنګه «زه ډیزاین کوم» پر ځای «زه د ټولنیزو رسنیو لپاره د اعلانونو او پوستونو ډیزاین جوړوم» د خدمت واضح تعریف دی د مشخص مهارت تر څنګ د کمپیوټر بنسټیزه پوهه، انټرنېټ، د

فایلو نو تنظیم، د ایمیل کارول، د آنلاین اړیکو اصول، د وخت مدیریت او د انگلیسي یا نورو اړوندو ژبو پوهه د آنلاین کار لپاره ګټوره ده، د ژبې مهارت په ځانګړي ډول هغه وخت مهم دی چې انسان غواړي له نړیوالو مشتریانو سره اړیکه ونیسي، خو د ژبې کمزورتیا باید د زده کړې خنډ ونه ګڼل شي؛ انسان کولای شي په تدریجي ډول خپله ژبه ښه کړي او د اړتیا وړ اصطلاحات زده کړي د فریلانسینګ لپاره یوازې تخنیکي مهارت کافي نه دی؛ د اړیکو مهارت، د کار تشریح، د مشتری اړتیا درک کول او د ټاکلي وخت رعایت هم مهم دي، د آنلاین کار په نړۍ کې مشتری انسان مخامخ نه ویني، نو د اعتماد جوړول د کار له کیفیت او مسلکي چلند سره تړاو لري، د کار موندلو عمومي لارې بېلابېلې دي یو کس کولای شي د آنلاین فریلانس پلټنیزمونه له لارې د خپلو مهارتونو اړوند پروژې ولټوي، د خپل کار نمونه یا Portfolio جوړه کړي، د خدماتو واضح تشریح ولیکي او د مناسبو پروژو لپاره خپل وړاندیز وړاندې کړي ځینې کسان له مستقیمو مشتریانو، کوچنیو کاروبارونو، شرکتونو او د مسلکي اړیکو له لارې هم کار پیدا کوي، د کار موندلو په پیل کې باید انسان د هرې پروژې لپاره بې ځایه غوښتنه ونه کوي؛ بلکې هغه کارونه انتخاب کړي چې د ده له مهارت او تجربې سره برابر وي، د یوه ښه پروفایل جوړول هم مهم دي، پروفایل باید رښتینی، واضح او مسلکي وي او په کې باید د انسان مهارتونه، تجربه، خدمات او د کار نمونې په مناسب ډول وړاندې شي، د نورو خلکو کار کاپي کول، جعلی تجربه لیکل یا داسې مهارت ادعا کول چې انسان یې نه لري، د اعتماد د له منځه تللو سبب کېږي، د کار د نمونو جوړول د هغو کسانو لپاره ډېر مهم دي چې لا یې مشتری نه وي پیدا کړی، انسان کولای شي د تمرین لپاره فرضي پروژې جوړې کړي، څو احتمالي مشتریان وپوښي چې نوموړی څه ډول کار ترسره کولای شي، د بېلګې په توګه، یو نوی ډیزاینر کولای شي د فرضي دوکان لپاره اعلان جوړ کړي، یو لیکوال کولای شي څو بېلګې ولیکي او یو Excel زده کوونکی کولای شي د معلوماتو د تنظیم څو نمونې جوړې کړي، په دې ډول د تجربې له نشتوالي سره سره د کار د کیفیت د ښودلو امکان پیدا کېږي.

د مشتریانو سره مسلکي چلند د فریلانسینګ له مهمو اصولو څخه دی، کله چې یو مشتری د کار لپاره اړیکه ونیسي، باید لومړی د هغه اړتیا په دقت سره واورېدل شي او د کار شرایط واضح شي، انسان باید پوه شي چې مشتری څه غواړي، د کار اندازه څومره ده، د سپارلو وخت کله دی، کوم فایل یا معلومات اړتیا دي، څو ځله اصلاحات ترسره کېږي او د پیسو شرایط څه ډول دي، د کار له پیل مخکې د مهمو شرایطو واضح کول د راتلونکو اختلافاتو احتمال کموي، که کومه برخه روښانه نه وي، باید په مسلکي ډول وضاحت وغوښتل شي، له مشتری سره باید ژمنه یوازې هغه وخت وشي چې انسان یې ترسره کولای شي، که یو کس د یوه کار لپاره درې ورځې وخت ته اړتیا لري، باید د یوې ورځې ژمنه ونه کړي یوازې د دې لپاره چې پروژه ترلاسه کړي پر وخت سپارل، د کار کیفیت، واضح اړیکه او د مشتری د غوښتنو درناوی د مسلکي اعتبار په جوړولو کې مهم دي که د کار په جریان کې ستونزه رامنځته شي، باید ژر تر ژره مشتری ته خبر ورکړل شي او د حل لپاره مناسب وړاندیز وړاندې شي، د مشتری سره بحث، سپکاوی، بې احترامی یا ناڅاپي اړیکه پرېکول د مسلکي کار اصول نه دي البته مسلکي چلند دا هم معنا لري چې انسان خپل حدود وپېژني، که مشتری داسې غوښتنه کوي چې د توافق خلاف وي، له انسان څخه د اضافي کار غوښتنه کوي یا شرایط بدلوي، باید په واضح او درناوي سره د کار د شرایطو په اړه خبرې وشي، د فریلانس کارکوونکي لپاره د کار او شخصي وخت ترمنځ توازن هم مهم دی، آنلاین کار د دې معنا نه لري چې انسان باید د ورځې او شپې هر وخت آنلاین وي، باید د کار لپاره مناسب وخت وټاکل شي او مشتری ته د اړیکې مناسب مهال معلوم شي، د وخت مدیریت په ځانګړي ډول هغه وخت مهم دی چې انسان له څو مشتریانو سره کار کوي، هره پروژه باید د وخت، دندې او سپارلو نېټې له مخې تنظیم شي، د ساده جدول، تقویم یا د کار د مدیریت له وسیلې څخه استفاده کول مرسته کوي چې د پروژو معلومات هېر نه شي، د فریلانسینګ یوه عامه ستونزه د کار پیدا کولو په لومړیو کې د تجربې او اعتبار نشتوالی دی نوی کس ممکن ډېر غوښتنلیکونه واستوي، خو ژر کار پیدا نه کړي، دا حالت باید د دې معنا ونه لري چې مهارت یې بې ارزښته دی، بازار کې سیالي شته او مشتریان بېلابېل معیارونه لري، د دې ستونزې د حل لپاره انسان کولای شي خپل Portfolio ښه کړي، د کار

کیفیت لوړ کړي، خپل خدمت واضح کړي او د مناسبې پروژې لپاره هدفمند وړاندیزونه وليري، بله ستونزه د عاید بې ثباتي ده، فریلانس کار ممکن د دایمي معاش په څېر هره میاشت یو شان عاید ونه لري، ځینې میاشتي کار ډېر وي او ځینې میاشتي کم وي له همدې امله د عاید د مدیریت او سپما اهمیت زیاتېږي، انسان باید خپل ټول عاید سمدستي مصرف نه کړي، بلکې د امکان تر اندازې د راتلونکو کم عاید لرونکو دورو لپاره مالي پلان ولري، بله ستونزه د وخت زبات مصرف او د کار فشار دی، ځینې کسان د ډېرو پروژو د تر لاسه کولو لپاره داسې کارونه مني چې د ترسره کولو توان یې نه لري، وروسته د وخت کمښت او د کیفیت ستونزې رامنځته کېږي، غوره ده چې انسان د خپل ظرفیت مطابق کار ومني او د کیفیت ساتنه وکړي.

په آنلاین کار کې د درغلیو او مالي خطرونو په وړاندې احتیاط ډېر مهم دی هر هغه کس یا اعلان چې د لږ کار په بدل کې د ډېر او تضمین شوي عاید ژمنه کوي، باید په احتیاط وکتل شي ځینې درغلي کوونکي ممکن له کارکوونکي څخه د کار د تر لاسه کولو لپاره د پیسو غوښتنه وکړي، شخصي معلومات وغواړي، مشکوک فایل یا لینک واستوي، یا د پیسو د لېږد لپاره غیر معمولي لاره وړاندې کړي انسان باید مخکې له دې چې شخصي معلومات، پاسورډ، بانکي معلومات یا پیسې شریکي کړي، د مقابل لوري هویت او د کار شرایط په دقت سره وڅېړي د حساب امنیت هم ډېر مهم دی قوي پاسورډ، د دوه پړاوه تایید امکان او د مشکوکو لینکونو څخه ځان ساتل د آنلاین حسابونو د خوندي ساتلو لپاره ګټور دي باید د فریلانس پلټنیزمونو او آنلاین خدماتو د کارولو پر مهال د هغوی رسمي قوانین او د پیسو د تر لاسه کولو شرایط هم ولوستل شي، په ځانګړي ډول د کم عمر کسانو لپاره د ډېرو آنلاین فریلانس پلټنیزمونو د حساب جوړولو او کار کولو ځانګړي عمر، د والدینو اجازه یا نور شرایط موجود کېدای شي؛ نو باید د هر خدمت رسمي شرطونه د حساب له جوړولو مخکې وکتل شي او د عمر یا هویت په اړه ناسم معلومات ورنه کړل شي، د فریلانسینګ بله ستونزه دا ده چې انسان ممکن د کار د کیفیت پر ځای یوازې د عاید په فکر کې شي، که کیفیت ټیټ شي، د مشتریانو باور له منځه ځي او راتلونکي فرصتونه کمېدای شي، له همدې امله باید د هرې پروژې هدف یوازې پیسې نه وي، بلکې تجربه، کیفیت او مسلکي اعتبار هم وي، د فریلانسینګ په برخه کې د زده کړې دوام ډېر مهم دی، ځکه ټکنالوژي او بازارونه بدلېږي، هغه څوک چې خپل مهارتونه تازه ساتي، د نوي سافټویر، وسایلو او کاري طریقو په اړه زده کړه کوي او د خپلو پخوانیو کارونو ارزونه کوي، کولای شي خپل خدمات ښه کړي، په پای کې، فریلانسینګ د عاید د جوړولو یوه ممکنه لاره ده، خو د بریالیتوب تضمین نه لري، د دې لپاره مهارت، تمرین، د بازار پېژندنه، صبر، مسلکي چلند، د وخت مدیریت، د مشتریانو احترام او د آنلاین امنیت مراعاتول مهم دي، انسان باید له کوچني کار څخه پیل وکړي، خپل Portfolio جوړ کړي، په تدریجي ډول تجربه تر لاسه کړي او د هرې پروژې له تجربې څخه زده کړه وکړي د فریلانسینګ اصلي هدف باید دا وي چې انسان خپل مهارت په داسې ګټور خدمت بدل کړي چې خلکو یا کاروبارونو ته ارزښت ولري که مهارت قوي وي، خدمت واضح وي، چلند مسلکي وي او د خطرونو په وړاندې احتیاط موجود وي، آنلاین کار د زده کړې او مشروع عاید لپاره د یوې ممکنه لارې په توګه کارول کېدای شي.

۶ د انټرنېټ له لارې د عايد قانوني لارې

انټرنېټ يوازې د تفريح، ټولنيزو اړيکو او معلوماتو ترلاسه کولو وسيله نه ده؛ بلکې د زده کړې، کار، خدمت وړاندې کولو او د مشروع عايد جوړولو لپاره هم پراخه زمينه برابروي، نن ورځ يو انسان کولای شي د خپل مهارت، پوهې او خلاقيت له لارې داسې محتوا او خدمات وړاندې کړي چې نورو خلکو ته ګټه ورسوي او په ځينو شرايطو کې يې له لارې عايد ترلاسه کړي، خو بايد له پيل څخه دا اصل په ياد وساتو چې په انټرنېټ کې د عايد هره لاره قانوني، خوندي يا د باور وړ نه ده د عايد لپاره بايد هغه فعاليتونه انتخاب شي چې د اړوند هېواد قوانينو، د خدمت د شرايطو او د پلاټفورم د اصولو سره برابر وي د انټرنېټ له لارې د عايد يوه مشهوره لاره **د محتوا جوړول** دي، محتوا کې ليکنې، تعليمي ويډيوګانې، معلوماتي مطالب، انځورونه، غبريز پروګرامونه، لنډې ويډيوګانې او نورې ګټورې رسنيزې بڼې شاملېدای شي، د محتوا جوړولو اساسي هدف بايد خلکو ته معلومات، زده کړه، حل لارې يا مناسب تفريح وړاندې کول وي، يو څوک کولای شي د کمپيوټر زده کړې، ژبې، کتابونو، زده کړې، ټکنالوژۍ، کاروبار، هنر، مهارتونو يا نورو مشروع موضوعاتو په اړه محتوا جوړه کړي، د محتوا جوړولو لپاره يوازې د ګراني کامري اړتيا نشته؛ د مناسب موبایل، ساده غږ ثبتولو وسايلو، د ليکلو او ويډيو ايډيټ بنسټيزو مهارتونو او د موضوع د بڼه پېژندنې له لارې هم پيل کېدای شي، خو د محتوا جوړولو تر ټولو مهم اصل کيفيت او دوام دی، که يو څوک يوه ويډيو جوړه کړي او بيا د اوږدې مودې لپاره هېڅ کار ونه کړي، د ليدونکو د جوړولو امکان يې کمېدای شي، برعکس، که انسان په منظم ډول ګټوره او اصلي محتوا وړاندې کړي، د وخت په تېرېدو سره د ليدونکو يوه ټولنه جوړولای شي، البته د ليدونکو زياتوالی د عايد تضمين نه کوي، د محتوا د عايد لارې د پلاټفورم، هېواد، د حساب شرايطو، ليدونکو، موضوع او نورو عواملو له مخې توپير لري، ځينې پلاټفورمونه د اعلانونو، ګډون، ملاتړ، خدماتو يا نورو قانوني ميکانيزمونو له لارې د عايد فرصتونه برابروي، خو د هر پلاټفورم رسمي شرايط بايد مخکې وکتل شي، د محتوا جوړونکي بايد د نورو خلکو د عکسونو، ويډيوګانو، موسيقۍ، ليکنو او نورو موادو د کارولو پر مهال د کاپي رايټ او جوازونو اصول مراعات کړي، د بل چا محتوا کاپي کول او د خپل کار په توګه وړاندې کول نه يوازې غيرمسلکي کار دی، بلکې د حقوقي او حسابي ستونزو سبب هم کېدای شي د محتوا جوړولو بله مهمه برخه د موضوع انتخاب دی غوره ده چې انسان داسې موضوع انتخاب کړي چې هم پرې پوهه يا علاقه ولري او هم د خلکو لپاره ارزښت ولري، د بېلګې په توګه، که يو څوک د کمپيوټر په برخه کې بڼه پوهه ولري، کولای شي د Word، Excel، PowerPoint يا نورو پروګرامونو د زده کړې لپاره ساده تعليمي ويډيوګانې جوړې کړي که څوک د ژبې په برخه کې بڼه پوه وي، کولای شي د ژبې د زده کړې لپاره مطالب جوړ کړي، د محتوا جوړولو پر مهال بايد معلومات دقيق، روښانه او د امکان تر حده له باوري سرچينو سره سم وي، په ځانګړي ډول په روغتيا، مالي، حقوقي او نورو حساسو موضوعاتو کې، دوهمه مهمه لاره **آنلاين تدريس** دی، آنلاين تدريس هغه وخت ترسره کېږي چې ښوونکي يا مسلکي کس د انټرنېټ له لارې زده کوونکو ته درس، روزنه يا مهارت ورزده کړي، د دې لپاره ويډيو اړيکې، ثبت شوي ويډيوګانې، تعليمي فايملونه او نور مناسب وسايل کارول کېدای شي، آنلاين تدريس د هغو کسانو لپاره مناسب کېدای شي چې په يوه مضمون يا مهارت کې بڼه پوهه لري او د تشرېح کولو وړتيا هم لري، خو بڼه تدريس يوازې د معلوماتو لرلو نوم نه دی؛ ښوونکي بايد وکولای شي موضوع په ساده ژبه تشرېح کړي، د زده کوونکو پوښتنو ته ځواب ووايي، تمرينونه برابر کړي او د زده کوونکي پرمختګ و ارزوي، د آنلاين تدريس لپاره بايد د درس هدف، موضوع، وخت او مواد مخکې تنظيم شي، که يو ښوونکي غواړي د کمپيوټر درس ورکړي، بايد د هر درس لپاره مشخص هدف وټاکي؛ مثلاً زده کوونکي به د درس تر پای وروسته يو ځانګړی کار ترسره کولای شي دا ډول هدفمند تدريس زده کوونکي سره مرسته کوي چې خپله زده کړه په عملي ډول وويني د آنلاين تدريس له لارې عايد هم د پلاټفورم، مشتريانو، هېواد، عمر، شرايطو او د خدمت له ډول سره تړاو لري، نو بايد د اړوند خدمت رسمي شرايط وکتل شي په ځانګړي ډول کم عمره کسان بايد د آنلاين تدريس يا عايد لرونکو

پلاټفورمونو د عمر او حساب شرایط مراعات کړي او که د والدينو يا سرپرست اجازه يا حساب ته اړتيا وي، له هغوی سره همغږي وکړي.

ډیجیټل خدمات هم د انټرنېټ له لارې د مشروع عاید یوه مهمه ممکنه لاره ده ډیجیټل خدمت هغه کار دی چې د کمپیوټر، موبایل یا انټرنېټ له لارې بل شخص یا کاروبار ته وړاندې کېږي، په دې کې گرافیک ډیزاین، د ویدیو ایډیټ، ژباړه، لیکل، د اسنادو جوړول، د معلوماتو تنظیم، د پریزنټېشن جوړول، د ویبپاڼې اړوند خدمات، د ټولنیزو رسنیو لپاره د محتوا جوړول او نور مسلکي خدمات شاملېدای شي د ډیجیټل خدمت تر ټولو مهم اصل دا دی چې انسان باید داسې مهارت ولري چې د بل چا یوه اړتیا حل کړي، د مثال په توګه، یو کوچنی کاروبار ممکن د اعلان لپاره ډیزاین ته اړتیا ولري، یو زده کوونکی ممکن د پریزنټېشن جوړولو مرستې ته اړتیا ولري، یا یو شرکت ممکن د معلوماتو د تنظیم او راپور جوړولو لپاره ډیجیټل خدمت ته اړتیا ولري، د خدمت وړاندې کوونکی باید لومړی خپل مهارت پیاوړی کړي، بیا د کار څو نمونې جوړې کړي او وروسته یې احتمالي مشتریانو ته وړاندې کړي، د کار نمونه یا Portfolio د باور جوړولو لپاره مهمه ده، ځکه مشتری غواړي مخکې له دې چې کار درکړي، پوه شي چې ته څه ډول کار کولای شي، د ډیجیټل خدماتو په وړاندې کولو کې باید د مشتری غوښتنې په دقت واورېدل شي، د کار شرایط واضح شي، د سپارلو وخت وټاکل شي او د پیسو شرایط مخکې روښانه شي، له مشتری سره مسلکي چلند، د وخت پابندي او د کار کیفیت د اوږدمهاله اړیکو لپاره مهم دي، د انټرنېټ له لارې د عاید یوه بله لاره **ویبپاڼه او بلاګ** دی، ویبپاڼه د معلوماتو، محصولاتو یا نورو قانوني فعالیتونو د وړاندې کولو لپاره کارېدلی شي، بلاګ بیا عموماً د منظمې لیکنې او معلوماتي محتوا لپاره کارول کېږي، یو څوک کولای شي د یوې ځانګړې موضوع په اړه ویبپاڼه یا بلاګ جوړ کړي، لکه زده کړه، ټکنالوژي، کمپیوټر، کتابونه، سفر، مهارتونه یا نورې مشروع موضوعګانې، خو د ویب پاڼې جوړول په خپله د عاید ضمانت نه کوي، لومړی باید ښه محتوا، د لیدونکو اړتیا، منظم کار او د ویب پاڼې تخنیکي او محتوايي کیفیت رامنځته شي، وروسته کېدای شي د قانوني اعلانونو، خدماتو، محصولاتو یا نورو مجازو لارو د عاید امکان پیدا شي، خو د هرې عایداتي شبکې شرایط او د هېواد محدودیتونه باید مخکې وکتل شي، د بلاګ لپاره باید اصلي او ګټوره لیکنه جوړه شي، د نورو ویب پاڼو لیکنې کاپي کول، جعلی معلومات خپرول او د خلکو د پام لپاره دروغجن سرلیکونه کارول د اوږدمهاله بریالیتوب لپاره مناسبې لارې نه دي، د ویب پاڼې لپاره د ټولن انجنونو اصول، د کاروونکو محرمیت، د کاپي رایټ قانون او د محتوا کیفیت باید په پام کې ونیول شي، همدارنګه باید د ویب پاڼې د امنیت موضوع جدي ونیول شي؛ قوي پاسورډونه، د حسابونو امنیت، تازه سافټویر او د مشکوکو لینکونو څخه ځان ساتل مهم دي د انټرنېټ له لارې د عاید په اړه تر ټولو مهم حقیقت دا دی چې **آنلاین کار اسانه پیسې نه دي**، انټرنېټ د کار د ترسره کولو وسیله ده، نه د پیسو د جوړولو جادوبي ماشین، ډېر خلک ممکن په ټولنیزو رسنیو کې داسې اعلانونه وويني چې وايي: «په څو ورځو کې ډېرې پیسې وگټی»، «پرته له کاره عاید ترلاسه کړی» یا «یوازې لږې پیسې ورکړی او لوی عاید واخلي»، د دې ډول ژمنو په وړاندې باید ډېر احتیاط وشي، مشروع آنلاین عاید عموماً د مهارت، وخت، کار، کیفیت، بازار او دوام اړتیا لري، هر څوک چې د عاید تضمین کوي یا د ډېرې ګټې لپاره د پیسو د مخکې ورکولو غوښتنه کوي، باید په دقت وکتل شي، د آنلاین درغلیو یوه عامه بڼه دا ده چې درغلي کوونکی د کار، جایزې یا پانګونې په نوم له خلکو څخه پیسې یا شخصي معلومات غواړي، د دې لپاره باید هېڅکله پاسورډ، د تایید کوډ، حساس بانکي معلومات یا نور شخصي معلومات له نامعلومو کسانو سره شریک نه شي.

د انټرنېټ له لارې د عاید جوړولو په برخه کې **محدودیتونه** هم شته، هر هېواد کې ټول آنلاین خدمات په یوه ډول نه وي فعال، د پیسو ترلاسه کولو لارې، بانکي خدمتونه، د پلاټفورمونو موجودیت، د عمر شرطونه او د حساب تصدیق کولای شي د هېواد له مخې توپیر ولري، ځینې پلاټفورمونه ممکن په یوه هېواد کې د عاید ځانګړي امکانات وړاندې کړي، خو په بل هېواد کې محدودیت ولري، له همدې امله باید د یوه خدمت د رسمي ویبپاڼې شرایط وکتل شي او د موقعیت، عمر او حساب په اړه ناسم معلومات

ورنه کړل شي، د انټرنېټ کیفیت او د وسایلو محدودیت هم د آنلاین کار پر فعالیت اغېز کولای شي، که انټرنېټ کمزوری وي، د ویدیو تدریس یا آنلاین غونډو ترسره کول ستونزمنېږي، که کمپیوټر یا موبایل کمزوری وي، د ویدیو ایډیټ او درنو پروگرامونو کارول ممکن ستونزمن وي، خو انسان کولای شي د خپلو امکاناتو مطابق د کار ډول انتخاب کړي او ورو ورو خپل وسایل او مهارتونه لوړ کړي، د آنلاین کار بله ستونزه سیالي ده، ځکه چې انټرنېټ د نړۍ خلک سره نښلوي، په ډېرو خدماتو کې د کارکوونکو شمېر زیات وي، د همدې لپاره یوازې د مهارت لرل ممکن کافي نه وي؛ کیفیت، د کار نمونه، د مشتری سره اړیکه، د کار سرعت، ژبه او مسلکي اعتبار هم مهم دي، یو نوی کس باید د دې واقعیت لپاره چمتو وي چې ممکن په پیل کې ډېر کار ترلاسه نه کړي، هغه باید خپل Portfolio ښه کړي، تمرین وکړي، د مشتریانو اړتیاوې وپېژني او په تدریجي ډول تجربه ترلاسه کړي، د آنلاین عاید بله ځانګړتیا دا ده چې عاید تل ثابت نه وي، ځینې کسان ممکن یوه میاشت ډېر کار ولري او بله میاشت لږ، له همدې امله د عاید مدیریت، سپما او د لګښتونو تنظیم اهمیت لري، که آنلاین عاید ترلاسه کېږي، باید ټول عاید سمدستي مصرف نه شي؛ د اړتیاوو، سپما او راتلونکو موخو لپاره باید مناسب پلان موجود وي، همدارنګه باید د کار او شخصي ژوند ترمنځ توازن وساتل شي، آنلاین کار د دې معنا نه لري چې انسان باید ټوله ورځ موبایل یا کمپیوټر ته ناست وي، د کار لپاره ټاکلې مهال، د استراحت وخت او د زده‌کړې لپاره ځانګړی وخت د سالم کاري عادتونو په جوړولو کې مرسته کوي، د آنلاین کار په برخه کې د محرمیت ساتل هم مهم دي، که یو کس له مشتری سره کار کوي، باید یوازې هغه معلومات شریک کړي چې د کار لپاره اړین وي او د نورو خلکو شخصي معلومات باید پرته له اجازې خپاره نه کړي، په ځانګړي ډول د کم عمره کسانو لپاره باید د آنلاین اړیکو پر مهال له ناپېژندل شوو کسانو سره د شخصي معلوماتو، عکسونو، پته، ښوونځي یا نورو حساسو معلوماتو له شریکولو څخه ډډه وشي او د اړتیا په وخت کې له باوري لوی کس سره مشوره وشي، په پای کې باید وویل شي چې د انټرنېټ له لارې د عاید جوړولو تر ټولو مهم اصل **مهارت، ارزښت، قانوني فعالیت او دوام** دی، که یو څوک یو ګټور مهارت زده کړي، د خلکو اړتیاوې وپېژني، خپل خدمت یا محتوا په مسلکي ډول وړاندې کړي، د پلاټفورمونو قوانین مراعات کړي، له درغلیو څخه ځان وساتي او د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي، نو انټرنېټ د زده‌کړې، کار او مشروع عاید لپاره یوه ممکنه وسیله ګرځېدای شي، خو باید له غیرواقعي ژمنو، د ژر شتمن کېدو له فکر، مشکوکو پانګونو، جعلی دندو، د حسابونو له پلورلو او د نورو خلکو د معلوماتو له ناسم استعمال څخه ځان وساتل شي، آنلاین بریالیتوب په یوه شپه کې نه رامنځته کېږي؛ عموماً د زده‌کړې، تمرین، تجربې، کیفیت او وخت پایله وي، څوک چې غواړي له انټرنېټ څخه عاید ترلاسه کړي، باید لومړی له ځانه وپوښتي: «زه کوم مهارت لرم؟ کومه ستونزه حل کولای شم؟ څوک زما خدمت ته اړتیا لري؟ څنګه کولای شم خپل کار په قانوني او خوندي ډول وړاندې کړم؟» د همدې پوښتنو ځوابونه د آنلاین کار لپاره د یوه سالم او عملي پلان بنسټ جوړولای شي.

۷ کوچنی کاروبار څنګه پیل کړو؟

کوچنی کاروبار د عاید د جوړولو او د مالي خپلواکۍ د رامنځته کولو یوه ممکنه لاره ده، خو د کاروبار پیل یوازې د پیسو او دوکان لرلو معنا نه لري، کاروبار هغه وخت رامنځته کېږي چې یو کس د خلکو یوه اړتیا وپېژني او د هغې د پوره کولو لپاره محصول یا خدمت وړاندې کړي، د کوچني کاروبار د پیل لومړی ګام د **کاروباري نظر پیدا کول** دي، ښه کاروباري نظر هغه دی چې د خلکو له یوې واقعي اړتیا سره اړیکه ولري، انسان باید لومړی خپل چاپېریال وڅېړي او وګوري چې خلک له کومو ستونزو سره مخ دي، کوم شیان ډېر اخلي، کوم خدمات ورته کم دي او کوم کارونه په ښه کیفیت نه وړاندې کېږي، د

مثال په توګه، که په یوه سیمه کې د کمپیوټر اسنادو جوړولو، چاپ، ډیزاین، موبایل ترمیم، خوراکي محصولاتو، جامو، درسي خدماتو یا بل مناسب خدمت اړتیا موجوده وي، کېدای شي د هغه اړتیا پر بنسټ یو کوچنی کاروباري نظر رامنځته شي، البته یوازې د دې لپاره چې یو کاروبار په بل ځای کې بریالی دی، دا معنا نه لري چې په هر ځای کې به هم بریالی شي، د بازار شرایط، د خلکو عادتونه، د پیروندلو توان، سیالي، د محصول بیه او د ځای ځانګړتیاوې باید وڅېړل شي، د کاروباري نظر د پیدا کولو لپاره انسان کولای شي له خپلو مهارتونو هم استفاده وکړي، که یو کس په کمپیوټر کې مهارت ولري، د کمپیوټري خدماتو کاروبار ورته مناسب کېدای شي؛ که په پخلی کې ښه وي، د خوراکي محصولاتو کوچنی کاروبار په پام کې نیولای شي؛ که په لاسي کارونو کې مهارت ولري، خپل تولیدات پلورلای شي، د کاروباري نظر په انتخاب کې باید علاقه، مهارت، سرمایه، وخت او بازار ټول یو ځای په پام کې ونیول شي، له نظر وروسته دوهم مهم ګام د بازار اړتیا معلومول دي، بازار څېړنه دا معنا لري چې مخکې له دې چې انسان خپلې پیسې مصرف کړي، معلومه کړي چې خلک واقعاً د هغه محصول یا خدمت غوښتنه لري که نه، د بازار د پېژندلو لپاره له خلکو پوښتنه کول، د سیالانو کارونه لیدل، د محصول بېې پرته کول، د پیروندونکو نظرونه اورېدل او د موجوده خدماتو کیفیت ارزول ګټور دي، یو کاروبار باید د دې پوښتنې ځواب ولري چې «ولې به یو مشتری زما محصول یا خدمت اخلي؟» که محصول ښه کیفیت ولري، بیه مناسبه وي، ځای مناسب وي یا خدمت ځانګړې اسانتیا وړاندې کړي، د مشتری د جذب امکان یې زیاتېږي، د بازار څېړنه باید یوازې د خپل نظر پر بنسټ نه وي؛ د خلکو واقعي اړتیاوې باید معلومې شي، کله ناکله انسان فکر کوي چې یو محصول به ډېر مشتریان ولري، خو وروسته معلومېږي چې خلک ورته اړتیا نه لري یا یې د اخیستلو توان نه لري، له همدې امله کوچنی کاروبار باید له کوچني آزمایشي ګام څخه پیل شي، د مثال په توګه، که یو کس غواړي د یوه محصول پلور پیل کړي، کولای شي لومړی محدود مقدار برابر کړي او د مشتریانو څېړنې وکړي، که خلک یې واخلي او مثبت نظر ورکړي، بیا کولای شي فعالیت پراخ کړي، په دې ډول د لویې پانګې د خطر امکان کمېدای شي، د کاروبار د پیل بله مهمه برخه د مشتری پېژندنه ده، هر محصول د ټولو خلکو لپاره نه وي، باید معلومه شي چې اصلي مشتری څوک دی، څه عمر لري، څه اړتیا لري، د اخیستلو توان یې څومره دی او کوم ځای کې یې پیدا کولای شو، د مثال په توګه، د ښوونځي د زده‌کونکو لپاره درسي خدمات ممکن د هغوی او د هغوی د کورنیو اړتیاوې په پام کې ونیسي، خو د دفترونو لپاره کمپیوټري خدمات بیا د ادارو او کارکوونکو اړتیاوې لري، کله چې مشتری واضح شي، د محصول، بېې، اعلان او خدمت طریقه هم اسانه ټاکل کېږي، د مشتری پېژندل دا هم معنا لري چې د هغه نظر ته غور ونیول شي، که مشتری وایي چې محصول ګران دی، باید د بازار له بېو سره پرتله شي؛ که وایي کیفیت کم دی، باید کیفیت ارزول شي؛ او که د یوه خدمت په اړه ځانګړې غوښتنه لري، د امکان په صورت کې باید ورته پام وشي، د مشتری نظر د کاروبار لپاره مهم معلومات دي.

د کاروبار د پیل لپاره باید یو ساده کاروباري پلان جوړ شي، کوچنی کاروبار د پیل په وخت کې حتمي نه ده چې ډېر پیچلی او اوږد پلان ولري؛ خو لږ تر لږه باید انسان پوه شي چې څه پلوري، چا ته یې پلوري، له کومه یې برابروي، څومره لګښت لري، په کومه بیه یې پلوري او د احتمالي ګټې او زیان حالت څه ډول دی، په ساده پلان کې باید د کاروبار نوم یا موضوع، محصول یا خدمت، هدف مشتریان، د پیل اړتیاوې، لومړنۍ پانګه، میاشتني لګښتونه، د محصول بیه، د خرڅلاو اټکلي اندازه او د بازارموندنې ساده لاره شامل وي، د لګښتونو ثبتول ډېر مهم دي، ځکه ځینې کسان یوازې د خرڅلاو اندازه ګوري او خپل اصلي لګښتونه نه حسابوي، د مثال په توګه، که یو کس یو محصول په ۱۰۰ افغانۍ واخلي او په ۱۳۰ افغانۍ یې وپلوري، باید یوازې د ۳۰ افغانیو توپیر ته ګټه ونه وایي؛ که د انتقال، بسته‌بندي، کرایې یا نورو لګښتونو اندازه هم موجوده وي، هغه باید حساب شي، د کاروبار اصلي مالي حالت هغه وخت معلومېږي چې ټول اړوند لګښتونه محاسبه شي، د پیل لپاره د پانګې اندازه هم باید په احتیاط وټاکل شي، انسان باید د کاروبار لپاره ټولې خپلې پیسې په داسې پروژه کې ونه اچوي چې بازار یې لا نه وي ازمويل شوی، کوچنی پیل، ازموینه، د مشتریانو نظر او بیا تدریجي پراختیا د خطر د کمولو

یوه مناسبه لاره کېدای شي، د کاروبار لپاره د شخصي پیسو او کاروباري پیسو جلا ساتل هم ښه عادت دی، که ممکن وي، د کاروبار ټول عاید او لگښتونه باید په یوه ساده کتابچه یا جدول کې ثبت شي، په دې ډول به انسان پوه شي چې کاروبار واقعاً څومره عاید او څومره لگښت لري، د کاروبار بله مهمه برخه **د لومړي مشتری پیدا کول دي**، د لومړي مشتری پیدا کول د ډېرو نویو کاروبارونو لپاره ستونزمنه مرحله ده، ځکه لا اعتبار او سابقه نه وي جوړه شوې، د دې لپاره انسان کولای شي له خپلو نږدې اړیکو، ګاونډیانو، دوستانو، کورنیو، ښوونځیو، دفترونو، دوکانونو او نورو احتمالي مشتریانو سره د خپل محصول یا خدمت په اړه خبرې وکړي، باید د محصول یا خدمت ګټې په واضح او رښتیني توګه تشریح شي، د لومړي مشتری د ترلاسه کولو لپاره دروغجنې ژمنې، جعلی تخفیفونه یا ناسم معلومات باید ونه کارول شي، که محصول نوی وي، انسان کولای شي د محدودې ازمایښتي دورې، مناسبې بېي یا کوچني خدمت له لارې د خلکو نظر ترلاسه کړي، البته باید د کاروبار قانوني او اخلاقي اصول مراعات شي، د لومړي مشتری تر ترلاسه کولو وروسته باید د هغه تجربه جدي وکتل شي، آیا محصول د هغه اړتیا پوره کړه؟ آیا کیفیت مناسب و؟ آیا بیه مناسبه وه؟ آیا خدمت پر وخت وړاندې شو؟ د دغو پوښتنو ځوابونه د کاروبار د اصلاح لپاره ډېر ارزښت لري، یو مشتری چې ښه تجربه ولري، ممکن بیا هم له کاروباره استفاده وکړي او نورو ته یې معرفي کړي، له همدې امله د مشتری رضایت د کوچني کاروبار د ودې لپاره مهم دی، په کاروبار کې **اعتبار** په تدریجي ډول جوړېږي، صداقت، ښه کیفیت، مناسب چلند، پر وخت کار، د ژمنې پوره کول او د مشتری درناوی د دې اعتبار بنسټونه دي.

کوچنی کاروبار باید د ستونزو لپاره هم چمتووالی ولري، ممکن په پیل کې خرڅلاو کم وي، د محصول بیه بدله شي، سیالان زیات شي، مشتریان کم شي یا د لگښتونو اندازه لوړه شي، دا ستونزې د کاروبار یوه طبیعي برخه کېدای شي، خو د هرې ستونزې حل باید د معلوماتو او محاسبې پر بنسټ ولټول شي، که خرڅلاو کم وي، باید معلومه شي چې علت یې څه دی: محصول، بیه، کیفیت، ځای، اعلان، مشتری یا بل عامل؟ د ستونزې له معلومولو وروسته باید یو کوچنی بدلون وازموږل شي او نتیجه یې وکتل شي، د کاروبار د پرمختګ لپاره د **بازار موندنې** اهمیت هم ډېر دی، بازار موندنه یوازې اعلان کول نه دي؛ بلکې مشتری ته د محصول د ګټې، کیفیت او شتون په اړه معلومات ورکول هم دي، کوچنی کاروبار کولای شي د خپل چاپېریال د اړتیا مطابق له ساده او قانوني لارو استفاده وکړي، لکه د مناسبې ښې، واضح بېي، ښه بسته بندۍ، د مشتریانو د سپارښتنو او د ټولنیزو رسنیو مناسب استعمال، خو اعلان باید رښتیني وي او داسې ژمنه پکې ونه شي چې کاروبار یې ترسره کولای نه شي، د کاروبار په پراختیا کې د مشتریانو نظرونه او معلومات ډېر مهم دي، که څو مشتریان د یوه ځانګړي محصول یا خدمت غوښتنه وکړي، کاروبار کولای شي هغه اړتیا وڅېړي او د امکان په صورت کې ورته مناسب خدمت جوړ کړي، په همدې ډول باید د سیالانو مطالعه هم په سالمه توګه وشي، د سیال هدف باید دا نه وي چې د بل کاروبار کار کاپي شي، بلکې باید وکتل شي چې بازار کې څه ډول خدمات وړاندې کېږي او څنګه کولای شو خپل کار په کیفیت، خدمت، اسانتیا یا مناسبې بېي کې ښه وړاندې کړو، د کاروبار په پیل کې **صبر** او دوام ډېر مهم دي، ځینې کاروبارونه په لومړیو میاشتو کې لویه ګټه نه کوي، ځکه مشتریان او اعتبار په تدریجي ډول جوړېږي، انسان باید د هرې ورځې او هرې معاملې له تجربې زده کړه وکړي او خپل پلان اصلاح کړي، البته صبر دا معنا نه لري چې یو زیانمن کاروبار باید بې له ارزونې تل دوام وکړي؛ که معلومات وښيي چې یو نظر بازار نه لري، باید د کاروبار پلان اصلاح یا بدل شي، د ښه کاروباري شخص ځانګړتیا دا ده چې د معلوماتو پر بنسټ تصمیم نیسي، په پای کې، د کوچني کاروبار د پیل بنسټ په پنځو مهمو مرحلو کې لندېدای شي: **ښه کاروباري نظر پیدا کول، د بازار اړتیا معلومول، هدف مشتری پېژندل، ساده مالي او عملي پلان جوړول او لومړی مشتری پیدا کول**، له دې وروسته باید کیفیت، حساب، مشتری، بازار او د کاروبار پرمختګ په دوامداره توګه وڅارل شي، کاروبار باید د خلکو د اړتیا د حل لپاره جوړ شي، نه یوازې د دې لپاره چې انسان غواړي پیسې ترلاسه کړي، کله چې یو کاروبار خلکو ته حقيقي ارزښت ورکړي، د دوام او پراختیا لپاره یې زمینه ښه کېدای شي، د کوچني کاروبار لپاره لویه سرمایه تل اړینه نه ده؛ ډېر وخت ښه نظر، مناسب مهارت، د بازار پېژندنه، کوچنی

او حساب شوی پیل، ښه خدمت او دوام د پرمختګ مهم عوامل وي، له کوچني ځایه پیل کول کمزوري نه ده؛ مهمه دا ده چې کار په فکر، حساب او دوام سره ترسره شي.

۸ د لږې پانګې څخه د کاروبار پیل

د کاروبار د پیل لپاره تل ډېرې پیسې، لوی دفتر، پراخ دوکان او زیات کارکوونکي اړین نه دي؛ ډېر کاروبارونه د یوې کوچنۍ مفکورې، محدودو وسایلو، مناسب مهارت او لږې پانګې څخه پیل کېدای شي، د کمې پانګې مفهوم دا دی چې یو څوک د خپل موجود مالي توان په اندازه داسې کاروبار پیل کړي چې لومړني لګښتونه یې محدود وي او د زیاتو پیسو د بندېدو یا ضایع کېدو خطر پکې کم وي، د لږې پانګې کاروبار باید داسې انتخاب شي چې د پیل لپاره ډېر تجهیزات، لوی ځای او لویه ذخیره ونه غواړي، د بېلګې په توګه، که یو څوک د کمپیوټر کار، گرافیک ډیزاین، ټایپ، د اسنادو جوړول، ژباړه، ویډیو ایډیټ، تدریس، د ټولنیزو رسنیو د پانډو مدیریت یا بل مسلکي مهارت ولري، کولای شي د خدمت پر بنسټ کاروبار پیل کړي، په خدمت‌محور کاروبار کې عموماً د محصول د اخیستلو او ذخیره کولو اړتیا کمه وي، ځکه اصلي پانګه د انسان مهارت، وخت، تجربه او د کار کیفیت وي، د مثال په توګه، یو کس چې د کمپیوټر په کارونو کې مهارت لري، کولی شي د خلکو لپاره د اسنادو ټایپ، CV جوړولو، پریزنټېشن جوړولو، د معلوماتو تنظیمولو او نورو ورته خدماتو په بدل کې فیس واخلي، همدارنګه یو څوک چې د تدریس وړتیا لري، کولای شي په کوچنۍ کچه د زده‌کونکو لپاره درسي کورسونه یا شخصي درسونه برابر کړي، یو گرافیک ډیزاینر کولای شي د دوکانونو، شرکتونو او کوچنیو کاروبارونو لپاره لوگو، اعلانونه، پوسترونه او ټولنیزو رسنیو لپاره ډیزاینونه جوړ کړي، یو کس چې د موبایل او انټرنېټ له کارولو سره بلد وي، کولای شي د کوچنیو کاروبارونو د ټولنیزو رسنیو پانې اداره کړي او د هغوی لپاره اعلانونه، پوسترونه او ساده محتوا برابره کړي، د خدمت پر بنسټ کاروبار یوه مهمه ګټه دا ده چې انسان کولای شي له خپل موجود مهارت څخه استفاده وکړي او د کاروبار د پراخولو لپاره وروسته له ترلاسه شوې ګټې څخه بیا پانګونه وکړي، د لږې پانګې د کاروبار بله لاره کوچنۍ تجارت دی، کوچنۍ تجارت هغه کاروبار دی چې په محدود مقدار مال اخیستل کېږي او بیا د مناسبې ګټې په موخه پلورل کېږي، د بېلګې په توګه، یو کس کولای شي د موبایل کوچني لوازم، قرطاسیه، د زده‌کونکو اړین توکي، د کور ځینې ورځني استعمال توکي، لاسي صنایع یا نور قانوني او د بازار وړ محصولات په محدود مقدار واخلي او وپلوري، خو د کوچني تجارت په پیل کې باید یوازې د دې لپاره ډېر مال ونه اخیستل شي چې قیمت یې ارزانه دی؛ لومړی باید معلومه شي چې خلک کوم شي ته اړتیا لري او کوم محصول ژر پلورل کېږي، د بازار د اړتیا پېژندل د لږې پانګې په کاروبار کې خورا مهم دي، ځکه که یو کس خپلې محدودې پیسې په داسې توکو ولګوي چې مشتریان نه لري، ممکن پانګه یې اوږده موده بنده پاتې شي، له همدې امله د کاروبار له پیل مخکې باید د احتمالي مشتریانو نظر واخیستل شي، د بازار قیمتونه وکتل شي، د سیالانو فعالیت وڅېړل شي او معلومه شي چې خلک د کوم محصول یا خدمت لپاره پیسې ورکولو ته تیار دي، د کوچني کاروبار لپاره لازم نه دي چې له لومړۍ ورځې ډېر محصولات یا خدمات وړاندې شي؛ غوره ده چې یو یا څو مشخص خدمات یا محصولات انتخاب شي، بازار یې وازموږل شي او د مشتریانو له نظرونو څخه زده‌کړه وشي، د مثال په توګه، که یو کس غواړي د قرطاسیې کوچنۍ تجارت پیل کړي، کولای شي لومړی د قلمونو، کتابچو، فایلونو او نورو اړینو توکو محدود مقدار برابر کړي، د خرڅلاو اندازه وگوري او بیا د مشتریانو د اړتیا له مخې خپل محصولات زیات کړي، په همدې ډول که څوک د خوراکی توکو کوچنۍ کاروبار پیلوي، کولای شي لومړی په محدود مقدار یو یا دوه محصولات برابر کړي، د مشتریانو غوښتنه معلومه کړي او وروسته کاروبار

پراخ کړي، د لږې پانگې اصل دا دی چې لومړی بازار وازمویه، بیا پانگه زیاته کړه، په دې توګه انسان د خپلې محدودې پانگې په وسیله تجربه ترلاسه کوي، د مشتریانو اړتیاوې زده کوي او د لوی مالي خطر له اخیستلو څخه ځان ساتي.

د هر کاروبار د بریالیتوب لپاره د لګښت او عاید دقیق حساب ډېر مهم دی، ځکه یوازې د دې لپاره چې یو محصول په پیسو وپلورل شو، دا معنا نه لري چې ټولې ترلاسه شوي پیسې ګټه ده، د بېلګې په توګه، که یو کس یو محصول په ۵۰۰ افغانیو واخلي او په ۶۰۰ افغانیو یې وپلوري، ظاهراً ۱۰۰ افغانۍ توپیر لري؛ خو که د انتقال، بسته‌بندی، اعلان، ځای، برېښنا یا نورو اړوندو لګښتونو لپاره ۳۰ افغانۍ مصرف شوې وي، اصلي ګټه یوازې ۷۰ افغانۍ پاتې کېږي، له همدې امله د کاروبار له پیل څخه باید د ټولو لګښتونو ثبوتول عادت وګرځي، لګښتونه په عمومي ډول په دوو برخو وېشل کېدای شي: ثابت لګښتونه او متغیر لګښتونه، ثابت لګښتونه هغه دي چې د کاروبار له فعالیت سره ډېر نه بدلېږي، لکه د ځای کرایه یا ځینې میاشتنۍ خدمات؛ متغیر لګښتونه بیا د کار د اندازې له زیاتېدو او کمېدو سره بدلېږي، لکه د محصول د اخیستلو قیمت، بسته‌بندي، انتقال او د تولید ځینې مواد، د عاید محاسبه هم باید په واضح ډول ترسره شي، عاید هغه ټولې پیسې دي چې کاروبار یې د محصولاتو یا خدماتو له پلور څخه ترلاسه کوي، خو ګټه هغه اندازه ده چې د ټولو اړوندو لګښتونو له کمولو وروسته پاتې کېږي، ساده فورمول یې دا دی: **ګټه = ټول عاید - ټول لګښتونه**، که د یوه کاروبار ټول عاید ۲۰،۰۰۰ افغانۍ وي او ټول لګښتونه یې ۱۵،۰۰۰ افغانۍ وي، نو خالصه ګټه یې ۵،۰۰۰ افغانۍ ده، د دې حساب ساتل د کاروبار خاوند ته ښيي چې کاروبار واقعاً ګټه کوي که یوازې پیسې پکې ګرځي، یو له مهمو اصولو څخه دا دی چې د شخصي مصرف پیسې او د کاروبار پیسې باید تر ډېره سره جلا وساتل شي، که یو کس هره ورځ د کاروبار له پیسو څخه شخصي مصرف وکړي او ثبت یې نه کړي، وروسته به ورته معلومه نه وي چې څومره پانګه لري، څومره یې ګټه کړې او څومره پیسې یې مصرف کړې دي، د لږې پانګې کاروبار کې د خطر کمول هم ځانګړې اهمیت لري، لومړی باید له پور اخیستلو پرته یا د امکان تر حده په محدود پور سره د کاروبار پیل ته پام وشي، ځکه د کاروبار په لومړیو ورځو کې د عاید اندازه یقیني نه وي، دوهم، ټولې پیسې باید په یوه محصول یا یوه برخه کې ونه اچول شي؛ غوره ده چې لومړی کوچنی مقدار وازمویل شي، درېیم، د مشتریانو غوښتنه باید د پانګې اچولو مخکې وڅېړل شي، څلورم، د کاروبار لپاره باید د بیړني حالت لږه زیرمه موجوده وي، څو که خرڅلاو کم شي یا ناڅاپي لګښت رامنځته شي، کاروبار په سمدستي ډول له ستونزې سره مخ نه شي، پنځم، د کیفیت او باور ساتل باید د کاروبار له مهمو اصولو څخه وي، ځکه یو راضي مشتری کولای شي بیا مراجعه وکړي او نورو خلکو ته هم د کاروبار په اړه معلومات ورکړي، شپږم، باید د داسې کاروبارونو او معاملاتو څخه ډډه وشي چې د قانون خلاف وي، د خلکو د غولولو پر بنسټ وي یا د ژر او تضمین شوي ګټې وعده کوي، د لږې پانګې کاروبار د دې معنا نه لري چې ګټه به خامخا ژر او ډېره وي؛ د کاروبار عاید د بازار، مهارت، کیفیت، مشتریانو، مدیریت او ګڼو نورو عواملو پورې تړاو لري، د کاروبار د پیل لپاره تر ټولو مهمه خبره دا ده چې انسان د خپل مالي توان، مهارت او بازار له اړتیا سره مناسب انتخاب وکړي، لومړی په کوچنی کچه کار پیل کړي، خپلې پایلې ثبت کړي، له تېروتنو زده کړه وکړي او د ترلاسه شوي ګټې یوه برخه بېرته کاروبار ته ولګوي، که څوک د ۱۰،۰۰۰ افغانیو په اندازه پانګه لري، لازم نه ده چې ټولې ۱۰،۰۰۰ افغانۍ په لومړۍ ورځ مصرف کړي؛ کېدای شي یوه برخه د لومړني کار لپاره، یوه برخه د احتمالي لګښتونو لپاره او یوه برخه د بیړني حالت لپاره وساتي، همدارنګه که څوک یوازې مهارت لري او پیسې نه لري، د خدمت پر بنسټ کاروبار ورته یوه مناسبه لاره کېدای شي، ځکه د هغه اصلي سرمایه مهارت او وخت دی، د کاروبار په پیل کې باید د «لوی کاروبار» پر ځای د «سم کاروبار» فکر وشي؛ یعنې داسې کار انتخاب شي چې د انسان له امکاناتو سره برابر، د بازار اړتیا ولري، د لګښتونو مدیریت یې ممکن وي او د پراختیا وړتیا ولري، کوچنی کاروبار د زده‌کړې یوه عملي وسیله هم ده، ځکه انسان پکې د مشتریانو پېژندنه، د قیمت ټاکل، د لګښتونو کنټرول، د عاید محاسبه، بازار موندنه، د وخت مدیریت او د خلکو سره مسلکي چلند زده کوي، کله چې دا تجربه زیاته شي، کاروبار هم په تدریجي ډول پراختیا

شي، نو د لږې پانگې څخه د کاروبار پيل اصلي هدف يوازي د لومړۍ ورځې گټه نه ده، بلکې د داسې دوامدار سيستم جوړول دي چې په کې لږه پانگه په احتياط استعمال شي، مشتريان په ښه خدمت تر لاسه شي، لگښتونه کنټرول شي، عايد ثبت شي، گټه بېرته په هوښيارۍ سره پانگونه شي او خطر ونه تر ممکنه اندازې کم شي، **کوچنی پيل، دقيق حساب، ښه خدمت، د مشتری باور او دوام** هغه بنسټونه دي چې يو کوچنی کاروبار پرې کولای شي په تدريجي ډول وده وکړي او په راتلونکي کې په يوه ثابت عايد لرونکي کاروبار بدل شي.

۹ د خرڅلاو او بازارموندنې بنسټونه

خرڅلاو او بازارموندنه د هر کاروبار له مهمو برخو څخه دي، ځکه که يو محصول يا خدمت هر څومره ښه وي، خو خلک پرې خبر نه وي، اړتيا يې ونه پېژني او د اخيستلو دليل ورته واضح نه وي، کاروبار به په اسانۍ سره وده ونه کړي، خرڅلاو هغه پروسه ده چې له مخې يې يو محصول يا خدمت مشتری ته وړاندې کېږي او د مشتری د اړتيا، انتخاب او توافق له مخې په بدل کې پيسې تر لاسه کېږي، بازارموندنه بيا تر خرڅلاو پراخه مفهوم لري؛ په بازارموندنه کې د بازار پېژندنه، د مشتريانو معلومات، د هغوی اړتياوې درک کول، د مناسب محصول يا خدمت وړاندې کول، د قيمت ټاکل، اعلان، اړيکې او د مشتری د باور جوړول شامل دي، يو کاروباري بايد لومړی پوه شي چې د هغه اصلي مشتری څوک دی، د ټولو خلکو لپاره يو ډول محصول يا خدمت نه وي؛ ځينې محصولات د زده‌کونکو لپاره مناسب وي، ځينې د کورنيو، ځينې د دوکاندارانو، ځينې د شرکتونو او ځينې د ځانگړو مسلکي کسانو لپاره، کله چې کاروباري خپل هدف مشتری وپېژني، نو کولای شي خپل محصول، قيمت، اعلان او د خرڅلاو طريقه د هماغه مشتری له اړتيا سره برابره کړي، د مشتری پيدا کولو لپاره بايد يوازي په دې انتظار ونه ایستل شي چې خلک به خپله راشي؛ بلکې کاروباري کولای شي خپل محصولات او خدمات په مناسبو او قانوني لارو خلکو ته معرفي کړي، د بېلگې په توگه، د خپل کاروبار لپاره ساده اعلانونه جوړول، د موجوده مشتريانو څخه د نورو احتمالي مشتريانو د معرفي کولو غوښتنه، په سيمه کې د خلکو اړتياوې معلومول، د ټولنيزو رسنيو له لارې د محصولاتو معرفي کول، د خپل کار نمونه ښودل، د ښه خدمت له لارې د خلکو باور تر لاسه کول او له نورو کاروبارونو سره مناسبې اړيکې جوړول د مشتريانو د پيدا کولو لارې کېدای شي، د مشتری پيدا کولو په برخه کې بايد کيفيت او صداقت د اعلان تر کچې مهم وگڼل شي، که يو کس په اعلان کې داسې ژمنه وکړي چې په حقيقت کې يې پوره کولای نشي، ښايي يو ځل مشتری پيدا کړي، خو د اوږدې مودې لپاره به باور له لاسه ورکړي، د محصول او خدمت وړاندې کول هم ځانگړی اهميت لري، محصول بايد پاک، منظم، د خپل کيفيت مطابق او په مناسبه بڼه مشتری ته وړاندې شي، که خدمت وي، بايد د خدمت حدود، قيمت، د سپارلو وخت او د کار شرايط مخکې واضح شي، د مشتری سره بايد په درناوي، صبر او مسلکي ډول خبرې وشي، د خرڅلاو پر مهال د مشتری اړتيا بايد واورېدل شي، نه دا چې يوازي هڅه وشي چې هر ډول محصول ورته وپلورل شي، د ښه خرڅلاو يوه مهمه ځانگړنه دا ده چې پلورونکی لومړی د مشتری ستونزه او اړتيا درک کړي او بيا ورته مناسب حل وړاندې کړي، د مثال په توگه، که يو مشتری د کمپيوټر لپاره داسې وسيله غواړي چې د هغه د کار لپاره مناسبه وي، پلورونکی بايد د مشتری د اړتيا په اړه پوښتنه وکړي او بيا مناسب انتخابونه ورته تشرېح کړي، نه دا چې يوازي تر ټولو گران شی ورته وړاندې کړي، په همدې ډول که څوک د پيزاين خدمت وړاندې کوي، بايد له مشتری څخه د پيزاين هدف، اندازه، رنگونه، د کاروني ځای او د سپارلو وخت معلوم کړي، خو وروستی کار د مشتری له اړتيا سره برابر وي، د خرڅلاو په پروسه کې د قيمت ټاکل هم مهم دي، قيمت بايد د محصول د کيفيت، لگښت، بازار، سيالانو او د مشتری د توان له مخې په منطقي ډول وټاکل شي، ډېر ټيټ قيمت کېدای شي د کاروبار گټه کمه کړي او ډېر لوړ قيمت کېدای شي مشتريان کم کړي؛ له همدې امله د بازار د قيمتونو څېړنه او د خپلو لگښتونو محاسبه ضروري ده.

د مشتری باور د اوږدمهاله کاروبار له تر ټولو مهمو بنسټونو څخه دی، یو مشتری یوازې د محصول له امله نه پاتې کېږي؛ هغه د کیفیت، صداقت، وخت، چلند او د ستونزې د حل له طریقي څخه هم اغېزمن کېږي، که کاروباري یو محصول په ټاکلي کیفیت وړاندې کړي، خپل وعده شوې وخت مراعات کړي، د محصول یا خدمت په اړه رېښتیني معلومات ورکړي، د مشتری شکایت په حوصله واورې او د ستونزې د حل لپاره هڅه وکړي، نو د باور د جوړېدو امکان زیاتېږي، باور په یوه ورځ نه جوړېږي، بلکې د دوامدارو ښو کړنو له لارې رامنځته کېږي، یو مشتری چې له یوه کاروبار څخه ښه تجربه ولري، کېدای شي بیا هماغه ځای ته مراجعه وکړي او نورو خلکو ته یې هم معرفي کړي، له همدې امله د مشتری رضایت د بازارموندنې یوه طبیعي وسیله ده، کاروباري باید له مشتری سره د یوې معاملې په توګه نه، بلکې د اوږدمهاله اړیکې په توګه چلند وکړي، د مشتری معلومات باید په مسؤله ډول وساتل شي او د هغه شخصي معلومات باید بې اجازې نورو ته ور نه کړل شي، په بازارموندنه کې د کیفیت لرونکي محتوا، مناسب اعلان، واضح پیغام او دوامدار حضور اهمیت هم زیات دی، که یو کاروبار په ټولنیزو رسنیو کې فعالیت کوي، باید داسې معلومات خپاره کړي چې د مشتری لپاره ګټور او واضح وي؛ د محصول اصلي ځانګړتیاوې، قیمت، د کارولو طریقه، د اړیکې لاره او نور اړین معلومات باید په ساده ژبه وړاندې شي، د بازارموندنې یوه مهمه تېروتنه دا ده چې کاروباري یوازې د خپل محصول ستاینه کوي، خو د مشتری ستونزه نه بیانوي او نه ورته ښيي چې محصول یې څنګه د هغه اړتیا حل کوي، بله تېروتنه د بازار نه پېژندل دي؛ که څوک نه پوهېږي چې څوک یې مشتری دی، نو د اعلان پیغام به یې هم مبهم وي، د دروغجنو وعدو، جعلی تخفیفونو، مبالغې، غلطو معلوماتو، بې اجازې پیغامونو او د مشتریانو د ځورولو په وسیله د خرڅلاو هڅه هم د اوږدمهاله کاروبار لپاره زیانمنه ده، ځینې کاروباري کسان هره ورځ ډېر اعلانونه خپروي، خو د کیفیت او حقیقي ارزښت په اړه کافي معلومات نه ورکوي، ځینې بیا د سیالانو د تقلید هڅه کوي او خپل ځانګړی ارزښت نه څرګندوي، بله عامه تېروتنه دا ده چې کاروباري یوازې د نوي مشتری د پیدا کولو هڅه کوي، خو له پخوانیو مشتریانو سره اړیکه نه ساتي، د پخوانیو مشتریانو رضایت، مناسب خدمت او مسلکي اړیکه کولای شي د کاروبار د دوام لپاره مهم رول ولري، همدارنګه باید د بازارموندنې پایلې وکتل شي؛ یعنې معلومه شي چې کوم اعلان یا طریقه مشتریان زیات راوړي، کوم محصول ډېر غوښتونکي لري، کوم قیمت مناسب دی او کوم ځای یا طریقه د خرڅلاو لپاره ښه نتیجه ورکوي، د دې معلوماتو پر بنسټ کاروباري کولای شي خپله تګلاره اصلاح کړي، په پای کې باید وویل شي چې خرڅلاو یوازې د محصول په بدل کې د پیسو ترلاسه کول نه دي، بلکې د مشتری د اړتیا د پېژندلو، د مناسب حل د وړاندې کولو، د باور جوړولو او د اوږدمهاله اړیکې رامنځته کولو یوه پروسه ده، ښه بازارموندنه هم یوازې اعلان نه دی؛ بلکې د بازار پېژندنه، د مشتری درک، مناسب محصول، مناسب قیمت، واضح پیغام، ښه خدمت او دوامدار باور ټول پکې شامل دي، که یو کاروباري دا اصول په پام کې ونیسي، خپلې تېروتنې وڅېړي او د مشتریانو له نظرونو څخه زده کړه وکړي، نو کولای شي خپل خرڅلاو په تدریجي ډول زیات کړي او د خپل کاروبار لپاره ثابت مشتریان پیدا کړي، د خرڅلاو او بازارموندنې اساسي اصل دا دی: **لومړی د مشتری اړتیا وپېژنه، بیا مناسب حل وړاندې کړه، په صداقت یې معرفي کړه، ښه خدمت ورکړه او د باور اړیکه وساته.**

۱۰ د ټولنیزو رسنیو له لارې کاروبار

په اوسني عصر کې ټولنیزې رسنۍ یوازې د دوستانو او خپلوانو سره د اړیکو لپاره نه کارېږي، بلکې د کاروبارونو لپاره هم د پېژندنې، بازارموندنې، مشتریانو موندلو او د محصولاتو او خدماتو د معرفي کولو یوه مهمه وسیله ګرځېدلې ده، هغه څوک چې غواړي خپل کاروبار د ټولنیزو رسنیو له لارې پراخ کړي، باید لومړی د دې رسنیو رول په سمه توګه درک کړي، ټولنیزې رسنۍ لکه فیسبوک، انسټاګرام، یوټیوب، ټکټاک، واټس اپ او نورې آنلاین شبکې کولای شي یو کوچني کاروبار ته دا فرصت ورکړي چې خپل محصولات او خدمات ډېرو خلکو ته معرفي کړي، له مشتریانو سره اړیکه وساتي او د بازار په اړه معلومات ترلاسه کړي، د ټولنیزو رسنیو یوه مهمه ځانګړنه دا ده چې کاروباري کس کولای شي د خپل کاروبار په اړه معلومات په نسبتاً اسانه او پراخه توګه خپاره کړي؛ خو یوازې د حساب جوړول د بریالیتوب ضمانت نه دی، د کاروبار لپاره باید یوه مسلکي پلوه جوړه شي چې نوم، د کاروبار ډول، د اړیکې لارې، د محصولاتو یا خدماتو معلومات او نور اړین معلومات پکې واضح وي، د پانې نوم باید ساده او د کاروبار له فعالیت سره مناسب وي، د پروفایل انځور باید واضح وي او که کاروبار لوګو لري، کولای شي له هغې څخه استفاده وکړي، د پانې په تشریح کې باید په لنډه او روښانه توګه ولیکل شي چې کاروبار څه ډول محصولات یا خدمات وړاندې کوي او مشتری څنګه ورسره اړیکه نیولای شي، که د کاروبار موقعیت، کاري وخت، د اړیکې شمېره یا نور اړین معلومات موجود وي، د مناسبې محرمیت او امنیت په پام کې نیولو سره باید په مسلکي ډول وړاندې شي، مسلکي پلوه د کاروبار د پېژندنې په څېر ده؛ له همدې امله باید منظم، پاک، واضح او د اعتماد وړ وي، د پانې جوړولو وروسته د محتوا موضوع راځي، محتوا هغه معلومات، انځورونه، ویډیوګانې، لیکنې او نور مواد دي چې کاروباري یې د خپلو مشتریانو لپاره خپروي، ښه محتوا باید یوازې د «زموږ محصول واخلئ» په تکرار محدود نه وي؛ بلکې باید مشتری ته معلومات، ارزښت او د ستونزې حل وړاندې کړي، د بېلګې په توګه، که یو کس د کمپیوټر اړوند خدمات وړاندې کوي، کولای شي د کمپیوټر د ساتنې ساده لارښوونې، د سافټویر د استعمال معلومات، د خپل کار بېلګې او د خپلو خدماتو واضح معلومات خپاره کړي، که څوک د جامو کاروبار لري، کولای شي د محصولاتو واضح انځورونه، د کیفیت معلومات، د اندازو معلومات، د استعمال یا ساتنې لارښوونې او د نوي محصولاتو معرفي خپره کړي، که څوک د خوراکي توکو کاروبار لري، کولای شي د محصولاتو پاکې او واضح انځورونه، د محصول معلومات او د پېرودلو لارې وړاندې کړي، د محتوا کیفیت، صداقت او دوام ډېر مهم دي، هغه پلوه چې کله فعاله وي او بیا اوږده موده هېڅ محتوا خپره نه کړي، ممکن د مشتریانو په نظر کې کمه فعاله ښکاره شي، له همدې امله د محتوا لپاره یو ساده مهال وېش جوړول ګټور دي، خو د دې تر څنګ باید د محتوا کیفیت هم وساتل شي، په ټولنیزو رسنیو کې د مشتریانو سره اړیکه هم د کاروبار یوه مهمه برخه ده، که یو مشتری پوښتنه وکړي، باید تر امکان پورې په واضح، مؤدبانه او مسلکي ډول ځواب ورکړل شي، د محصول قیمت، کیفیت، د سپارلو وخت، د خدمت شرایط او نور مهم معلومات باید واضح وي، که د مشتری غوښتنه د کاروبار له امکاناتو سره برابر نه وي، باید په درناوي ورته وویل شي، نه دا چې ناسمي ژمنې وشي، د مشتریانو نظریات او شکایتونه هم باید په حوصله واورېدل شي، ځکه له هغوی څخه د کاروبار د اصلاح لپاره ډېر څه زده کېدای شي، د ټولنیزو رسنیو له لارې کاروبار هغه وخت ښه نتیجه ورکولای شي چې پلوه یوازې د اعلان ځای نه وي، بلکې د کاروبار او مشتری ترمنځ د اړیکې یوه منظمه وسیله هم وي.

د ټولنیزو رسنیو له لارې د کاروبار یوه مهمه برخه امنیت دی، ځکه په آنلاین نړۍ کې د جعلی حسابونو، درغلیو، فریبکارو پیغامونو، جعلی لینکونو او د حسابونو د غلا هڅو خطر موجود وي، هر کاروباري باید زده کړي چې څنګه خپل اصلي حساب خوندي کړي او څنګه جعلی حسابونه وپېژني، د حساب لپاره باید قوي او ځانګړی پټنوم وکارول شي او که د اړوندې شبکې له خوا د دوهمرحلي امنیت یا **Two Factor Authentication (2FA)** امکان موجود وي، فعالول یې د حساب د امنیت لپاره ګټور دي، پټنوم باید له نورو خلکو سره شریک نه شي او په عامه ځایونو یا ناپېژندل شوو وسایلو کې د حساب د

پرانيسټلو پر مهال بايد احتياط وشي، که يو څوک داسې پيغام ترلاسه کړي چې پکې د حساب د بندېدو، د جايزې گټلو، د پيسو ترلاسه کولو يا د کاروبار د ځانگړي فرصت په نوم د مشکوک لينک د پرانيسټلو غوښتنه شوې وي، بايد له بيړې پرته يې وڅېړي، د حسابونو د غلا لپاره ځيني کسان ممکن ځان د يوه شرکت، پلاټفورم يا بل باور وړ شخص په نوم معرفي کړي؛ نو يوازې د نوم، عکس يا پروفایل له امله بايد پر يو حساب باور ونه شي، د مشکوکو لينکونو پرانيسټل، د تاييد کوډ شريکول، پټنوم ورکول يا د حساب د ننوتلو معلومات بل چا ته سپارل د حساب د امنيت لپاره خطرناک کېدای شي، کاروباري بايد د خپلو مشتريانو د معلوماتو په ساتنه کې هم مسؤليت ولري او د مشتريانو شخصي معلومات بايد بې ضرورته يا بې اجازې له نورو سره شريک نه کړي، د جعلي مشتريانو موضوع هم مهمه ده؛ کېدای شي يو څوک د پيږودونکي په نوم اړيکه ونيسي، خو هدف يې د کاروبار يا د کاروباري شخص معلومات ترلاسه کول وي، له همدې امله د پيسو، حسابونو او حساسو معلوماتو په اړه بايد هره معامله په احتياط وڅېړل شي، همدارنگه کاروباري بايد د جعلي اعلانونو له خپرولو څخه ځان وساتي، د بېلگې په توگه، که يو محصول په حقيقت کې يوه ځانگړنه ونه لري، بايد په اعلان کې هغه ځانگړنه ورته ونه ويل شي، د مشتری د جلبولو لپاره دروغجنې وعدې ښايي لنډمهاله گټه ولري، خو د کاروبار اعتبار ته زيان رسولای شي، د ټولنيزو رسنيو په کاروبار کې د شهرت جوړول وخت غواړي؛ بايد منظم فعاليت، ښه محتوا، مناسب ځوابونه، صداقت، د مشتری رضاييت او امنيت ټول يو ځای په پام کې ونيول شي، يو نوی کاروباري کولای شي له يوې پانې او محدودې محتوا څخه پيل وکړي، د خلکو غبرگونونه وگوري، کوم ډول محتوا چې د مشتريانو لپاره گټوره وي هغه زياته کړي او له غيرضروري کارونو څخه ډډه وکړي، بايد هره خپرونه د کاروبار له هدف سره تړاو ولري او د خلکو لپاره روښانه ارزښت ولري، د ټولنيزو رسنيو له لارې د کاروبار موخه يوازې د لايکونو او فالوورونو زياتول نه دي؛ اصلي هدف دا دی چې مناسب خلک د کاروبار له محصول يا خدمت سره بلد شي، باور پرې وکړي، د اړتيا پر وخت اړيکه ونيسي او په قانوني او شفافه توگه معامله ترسره شي، په پای کې بايد وويل شي چې ټولنيزې رسنۍ د لږې پانگې لرونکي کاروبار لپاره د بازارموندنې يوه مهمه وسيله کېدای شي، خو برياليتوب يې د مسلکي پانې، باکفيته محتوا، دوامدار فعاليت، د مشتريانو ښه چلند، روښانه معلومات او قوي امنيت پورې تړاو لري، که يو کاروباري خپل حسابونه خوندي وساتي، له جعلي حسابونو او مشکوکو پيغامونو څخه ځان وساتي، د مشتريانو باور وساتي او د حقيقي ارزښت پر بنسټ محتوا وړاندې کړي، نو کولای شي له ټولنيزو رسنيو څخه د خپل کاروبار د پېژندنې، اړيکو او پراختيا لپاره په اغېزمنه توگه استفاده وکړي، **مسلکي پاته، ښه محتوا، د مشتری درناوی، صداقت او امنيت** د ټولنيزو رسنيو له لارې د سالم کاروبار مهم بنسټونه دي.

۱۱ د خدمتونو له لارې پيسې گټل

د پيسو گټلو يوه مهمه او عملي لاره د خدمتونو وړاندې کول دي، په نننۍ نړۍ کې يوازې د محصولاتو پلورل د عايد يوازينۍ وسيله نه ده؛ بلکې انسان کولای شي د خپل مهارت، پوهې، وخت او تجربې له لارې نورو خلکو ته خدمت وړاندې کړي او په بدل کې يې پيسې ترلاسه کړي، د محصول او خدمت ترمنځ اساسي توپير دا دی چې محصول عموماً يو فزيکي يا ډيجيټل شی وي چې مشتری يې اخلي او مالک يې کېږي، خو خدمت هغه کار، مرسته يا تجربه ده چې يو شخص يې د بل کس يا کاروبار لپاره ترسره کوي، د بېلگې په توگه، کتاب، کالي، موبایل او کمپيوټري فایلونه محصولات دي؛ خو ژباړه، گرافیک ډيزاين، کمپيوټر ترميم، تدريس، عکاسي، وېديو ايډيټ، د ټولنيزو رسنيو مديريت، د ويبپانې جوړول، د اسنادو ټايپ کول او مشورې ورکول خدمتونه دي، د خدمتونو په برخه کې د انسان مهارت

تر ټولو مهمه پانگه گنل کېږي، که یو کس په یوه ځانگړي کار کې ښه مهارت ولري، کولای شي له ډېرې پانگې پرته خپل کار پیل کړي، د مثال په توگه، څوک چې په Word، Microsoft Excel یا PowerPoint کې ښه مهارت لري، کولای شي د خلکو لپاره اسناد، جدولونه، پریزنټېشنونه او نور کمپیوټري کارونه ترسره کړي، یو کس چې د ژبې په برخه کې مهارت لري، د ژباړې او لیکلو خدمت وړاندې کولای شي، او څوک چې د ډیزاین له هنر سره بلد وي، کولای شي لوگو، پوستېر، اعلانونه او د ټولنیزو رسنیو لپاره محتوا جوړه کړي، همدارنګه، د موبایل او کمپیوټر ترمیم، د برېښنایي وسایلو تنظیم، تدریس، کورني خدمات، د عکسونو او ویډیوګانو ایډیټ، د آنلاین پانو اداره او نور ګڼ مهارتونه د عاید سرچینه جوړېدای شي، مهمه خبره دا ده چې انسان لومړی خپل مهارتونه وپېژني، بیا هغه مهارت انتخاب کړي چې په بازار کې ورته اړتیا شته او د هغه د ښه کولو لپاره دوامداره زده‌کړه وکړي، د خدمتونو په کاروبار کې اعتماد، وخت ته پابندي، ښه اخلاق او مسلکي چلند هم د مهارت په څېر مهم دي؛ ځکه مشتری یوازې د کار پایله نه اخلي، بلکې د خدمت کولو طریقه هم ارزوي، هر څومره چې یو شخص خپل مهارت لوړ کړي، د کار کیفیت ښه کړي او د مشتری اړتیا په سمه توګه درک کړي، هغومره د دې امکان زیاتېږي چې نوي مشتریان پیدا کړي او له پخوانیو مشتریانو څخه بیا کار ترلاسه کړي.

د خدمت قیمت ټاکل هم د دې کاروبار یوه مهمه برخه ده، د خدمت بیه باید داسې وټاکل شي چې د ترسره کوونکي وخت، مهارت، د کار ستونزمنتیا، د وسایلو لګښت، د بازار حالت او د خدمت کیفیت پکې په پام کې ونیول شي، ډېر کم قیمت ټاکل کېدای شي د دې لامل شي چې د انسان د کار ارزښت کم وښودل شي، او ډېر لوړ قیمت، که له کیفیت او بازار سره مناسب نه وي، ممکن مشتریان کم کړي؛ له همدې امله باید د ورته خدمتونو بیه وکتل شي او د خپل مهارت او کیفیت له مخې مناسبه بیه وټاکل شي، د مثال په توګه، که یو کس د اسنادو د ټایپ خدمت وړاندې کوي، کولای شي قیمت د پانو، کلمو، وخت یا د کار د پیچلتیا له مخې وټاکي، که څوک د ډیزاین خدمت وړاندې کوي، قیمت یې د ډیزاین ډول، د اصلاحاتو شمېر او د کار د وخت له مخې ټاکل کېدای شي، په خدمتونو کې د کیفیت ساتل د مشتری د رضایت لپاره ډېر مهم دي، مشتری هغه وخت بېرته راګرځي چې کار یې په ټاکلي وخت، ښه کیفیت او مناسب چلند سره ترسره شوی وي، له مشتری سره باید روښانه خبرې وشي، د کار شرایط، قیمت، وخت او د سپارلو طریقه باید مخکې معلومه وي او که کومه ستونزه رامنځته کېږي، باید په صادقانه ډول ورسره شریکه شي، د مشتری نظرونه او وړاندیزونه هم د خدمت د ښه کولو لپاره ارزښت لري، کله چې یو شخص له یوه کوچني خدمت څخه په منظم ډول عاید ترلاسه کړي، کولای شي ورو ورو هغه په کوچني کاروبار بدل کړي، د دې لپاره لومړی باید یو مشخص خدمت انتخاب شي، بیا د کار لپاره ساده نوم او پېژندنه جوړه شي، د خپلو خدماتو بېلګې برابرې شي، مشتریان پیدا شي او د ښه کار له لارې د هغوی اعتماد ترلاسه شي، وروسته کولای شي د خدماتو ډولونه زیات کړي، له نورو ماهورو کسانو سره همکاري وکړي، د ټولنیزو رسنیو له لارې خپل کار معرفي کړي او د مشتریانو شمېر لوړ کړي، د مثال په توګه، یو کس چې یوازې د ګرافیک ډیزاین کار پیلوي، وروسته کولای شي د چاپ، اعلان جوړونې، ټولنیزو رسنیو د محتوا او ویډیو ایډیټ خدمتونه هم ورسره یوځای کړي او په دې توګه له یوه شخصي مهارت څخه یو کوچنی خدماتي کاروبار جوړ کړي، د دې لارې تر ټولو مهم اصل دا دی چې د چټکي ګټې پر ځای د کیفیت، اعتماد، دوام او د مشتری رضایت ته لومړیتوب ورکړل شي، هر کوچنی خدمت د یوه لوی کاروبار پیل کېدای شي، که د سم پلان، صبر، زده‌کړې او مسلکي چلند سره ترسره شي.

۱۲ د پیسو سپما او د عاید مدیریت

د پیسو سپما او د عاید مدیریت د مالي ژوند له هغو مهمو مهارتونو څخه دي چې هر انسان ورته اړتیا لري، یوازې د پیسو گټل د مالي بریا لپاره کافي نه دي، بلکې مهمه دا ده چې انسان خپلې ترلاسه شوي پیسې څنګه اداره کوي، څومره مصرفوي، څومره سپموي او د راتلونکي لپاره یې څنګه تنظیموي، د عاید مدیریت د بودیجې له جوړولو څخه پیلېږي، بودیجه یو منظم مالي پلان دی چې انسان پکې خپل عاید، لګښتونه، سپما او راتلونکي مالي اهداف مشخصوي، کله چې یو کس خپل میاشتني یا کلني عاید معلوم کړي، باید خپل ټول لګښتونه هم ثبت کړي، د لګښتونو ثبتول ځکه مهم دي چې انسان پرې پوهېږي پیسې یې په کومو برخو کې مصرفېږي او کوم لګښتونه یې کولای شي، د بودیجې په جوړولو کې باید لومړی ضروري لګښتونه مشخص شي؛ لکه خوراک، د اوسېدو ځای، روغتیا، زده‌کړه، ترانسپورت، برېښنا، اوبه او نور هغه شیان چې د ژوند د اساسي اړتیاوو لپاره مهم دي، له دې وروسته باید غیر ضروري لګښتونه وپېژندل شي، غیر ضروري لګښتونه هغه مصرفونه دي چې د انسان د ژوند لپاره اساسي اړتیا نه وي او کولای شي کم یا ځنډول شي، د بېلګې په توګه، د داسې شیانو اخیستل چې اړتیا ورته نشته، بې‌پلانه تفریح، غیر ضروري آنلاین پیروډونه او د شبې د غوښتنې پر اساس مصرف کول د دې ډول لګښتونو بېلګې کېدای شي، البته هر غیر ضروري مصرف بد نه دی؛ انسان د تفریح او شخصي خوښیو لپاره هم پیسو ته اړتیا لري، خو ستونزه هغه وخت پېدا کېږي چې دا ډول مصرفونه د ضروري اړتیاوو، سپما او راتلونکو مالي اهدافو ځای ونیسي، له همدې امله، د مالي نظم لپاره باید انسان د «اړتیا» او «غوښتنې» ترمنځ توپیر زده کړي، د هرې پیسې د مصرفولو مخکې باید له ځانه وپوښتي چې ایا دا مصرف واقعاً اړین دی، ایا د دې لپاره بدیل شته، او ایا د دې مصرف له امله به د راتلونکو مهمو اړتیاوو لپاره پیسې کمې شي؟ همدارنګه، د بودیجې جوړولو پر مهال باید د عاید د ثابت او متغیر حالت په اړه هم فکر وشي، که د چا عاید هره میاشت یو شان نه وي، نو باید د لوړ عاید پر وخت ټولې پیسې مصرف نه کړي، بلکې د کم عاید میاشتو او راتلونکو اړتیاوو لپاره یوه برخه وساتي، د بودیجې هدف دا نه دی چې انسان له هر ډول مصرف څخه منع کړي، بلکې هدف یې دا دی چې پیسې د لومړیتوبونو مطابق تنظیم کړي، کله چې انسان بودیجه ولري، د ناڅاپي مصرفونو کنټرول ورته اسانه کېږي، د بې‌ځایه پور اخیستلو اړتیا کمېږي او د راتلونکي لپاره مالي پلان جوړول ورته ممکن کېږي، د بودیجې یوه بله ګټه دا ده چې انسان خپلو مالي اهدافو ته نږدې کوي، که څوک غواړي کمپیوټر واخلي، زده‌کړه وکړي، کوچنی کاروبار پیل کړي، د کور لپاره کوم مهم شی واخلي یا د راتلونکي لپاره پانګه جوړه کړي، نو کولای شي د بودیجې له لارې هره میاشت یوه ټاکلې اندازه پیسې ورته ځانګړې کړي، په دې توګه، لوی هدف په کوچنیو او عملي ګامونو وېشل کېږي او انسان یې په تدریجي ډول ترلاسه کولای شي.

سپما د عاید د مدیریت دوهم مهم اصل دی، سپما یوازې هغه پیسې نه دي چې د میاشتني په پای کې په تصادفي ډول پاتې کېږي؛ بلکې سپما باید د مالي پلان یوه منظمه برخه وي، که یو کس انتظار وباسي چې ټول لګښتونه وکړي او بیا وګوري چې څومره پیسې پاتې دي، ډېری وخت ممکن د سپما لپاره هېڅ شی پاتې نه شي، له همدې امله، ښه مالي عادت دا دی چې د عاید له ترلاسه کېدو وروسته د سپما لپاره یوه مناسبه برخه ځانګړې شي او بیا پاتې پیسې د نورو اړتیاوو لپاره وکارول شي، د سپما اندازه باید د هر شخص د عاید، لګښتونو او شرایطو مطابق وي؛ حتی که یو څوک یوازې لږ مقدار سپمولای شي، دوامداره سپما د وخت په تېرېدو سره ارزښتناکه مالي زیرمه جوړولای شي، د سپما تر ټولو مهمه ځانګړنه دوام دی، که څوک هره میاشت لږه اندازه پیسې په منظم ډول سپموي، په اوږده موده کې کولای شي د پام وړ اندازه جوړه کړي، د سپما لپاره مشخص هدف ټاکل هم ډېر مهم دي، کله چې انسان معلومه کړي چې د څه لپاره سپما کوي، د سپما دوام ورته اسانه کېږي، د بېلګې په توګه، یو کس کولای شي د زده‌کړې، کاروبار، کمپیوټر، کورني ضرورت، سفر یا د راتلونکي لپاره د پانګې په موخه ځانګړې سپما ولري، ښه ده چې سپما په بېلابېلو برخو ووېشل شي؛ یوه برخه د لنډمهاله اهدافو لپاره، بله برخه د اوږدمهاله اهدافو لپاره او یوه ځانګړې برخه د بیروني حالت لپاره، د بیروني حالت مالي زیرمه د مالي

امنیت له مهمو برخو څخه ده، په ژوند کې داسې حالتونه رامنځته کېدای شي چې انسان یې له مخکې اټکل نه شي کولای؛ لکه ناڅاپي ناروغي، د کار له لاسه ورکول، د کور یا وسایلو عاجل ترمیم، د عاید لنډمهاله کمېدل یا نور ضروري مصارف، که انسان د داسې حالت لپاره هېڅ مالي زیرمه ونه لري، ممکن اړ شي چې پور واخلي، خپل مهم شیان وپلوري یا د نورو خلکو مرستې ته اړتیا پیدا کړي، خو که له مخکې یې د بیرني حالت لپاره یوه اندازه پیسې جلا کړې وي، د ستونزې پر مهال به یې مالي فشار کم وي، د بیرني زیرمې هدف د عادي ورځني مصرف لپاره نه دی؛ دا باید یوازې د هغو مهمو او ناڅاپي اړتیاوو لپاره وساتل شي چې له مخکې په بودیجه کې نه وي شاملې، د دې زیرمې اندازه د هر انسان له شرایطو سره توپیر لري، خو عمومي هدف دا دی چې انسان ورو ورو داسې مالي ذخیره جوړه کړي چې د یوې مودې لپاره د ضروري لگښتونو په پوره کولو کې ورسره مرسته وکړي، د عاید وېش هم باید د همدې مالي اصولو پر بنسټ ترسره شي، انسان کولای شي خپل عاید د ضروري لگښتونو، سپما، بیرني زیرمې، زده کړې، راتلونکو اهدافو او مناسب شخصي مصرف ترمنځ ووېشي، د ټولو خلکو لپاره یوه ټاکلې سلنه مناسبه نه ده، ځکه د هرې کورنۍ عاید، اړتیاوې او مسؤلیتونه توپیر لري، مهمه خبره دا ده چې د عاید یوه برخه بې هدفه مصرف نه شي او د راتلونکي لپاره هم پیسې ځانگړې شي، د مثال په توګه، که یو کس هره میاشت عاید تر لاسه کوي، کولی شي لومړی خپل ضروري لگښتونه معلوم کړي، بیا د سپما او بیرني زیرمې لپاره مناسبه اندازه ځانگړې کړي او وروسته پاتې پیسې د نورو پلان شوو مصارفو لپاره وکاروي، که عاید زیات شي، ټول زیاتوالی باید سمدستي په مصرف بدل نه شي؛ یوه برخه یې د سپما، بیرني زیرمې یا راتلونکي کاروبار لپاره ځانگړې کېدای شي، همدارنګه، انسان باید د خپل مالي حالت په اړه له ځان سره صادق وي او د نورو خلکو د ژوند له اندازې سره خپل مصرف ونه پرتله کوي، د ټولنیزو رسنیو او د خلکو د ظاهري ژوند له امله کېدای شي انسان احساس وکړي چې باید ډېر شیان واخلي او خپل مصرف زیات کړي، خو مالي نظم انسان ته دا درس ورکوي چې د خپل عاید مطابق ژوند وکړي، د سپما او عاید مدیریت په حقیقت کې د محدودیت نوم نه دی، بلکې د مالي ازادۍ او راتلونکي لپاره د چمتووالي وسیله ده، څوک چې خپل عاید منظموي، ضروري او غیرضروري لگښتونه جلا کوي، د سپما عادت جوړوي، د راتلونکو اهدافو لپاره پیسې ځانگړې کوي او د بیرنيو حالاتو لپاره مالي زیرمه جوړوي، د مالي ستونزو پر وړاندې د مقابلي بڼه چمتووالی پیدا کوي، د مالي نظم اصل له کوچنیو ګامونو څخه پیلېږي: د هر مصرف لیکل، د بودیجې جوړول، د غیرضروري لگښتونو کمول، هره میاشت لږه سپما کول او د بیرني حالت لپاره د پیسو ساتل، که دا عادتونه په دوامداره توګه عملي شي، په تدریج سره د انسان مالي ژوند منظمېږي او هغه کولای شي خپل عاید د نن ورځې اړتیاوو ترڅنګ د سبا د اهدافو لپاره هم وکاروي.

۱۲ څنګه له پور او غیرضروري لگښتونو ځان وساتو؟

پور د ډېرو خلکو په مالي ژوند کې یوه عادي برخه ده، خو که په سمه توګه مدیریت نه شي، کولای شي په جدي مالي ستونزه بدل شي، پور هغه وخت ستونزه جوړوي چې انسان د خپل عاید په پرتله ډېر پور واخلي، د پور د بېرته ورکولو واضح پلان ونه لري، یا د غیرضروري شیانو د اخیستلو لپاره په تکرار سره پور واخلي، کله چې د پور قسطونه د انسان د میاشتني عاید لویه برخه ونیسي، د ورځنیو اړتیاوو، سپما او راتلونکو مالي اهدافو لپاره پیسې کمېږي، همدارنګه، که یو کس د یوه پخواني پور د ادا کولو لپاره نوی پور اخلي، ممکن د پورونو یوه داسې لړۍ رامنځته شي چې پای ته رسول یې ستونزمن وي،

له همدې امله، د پور اخیستلو مخکې باید انسان څو مهمې پوښتنې له ځانه وکړي: ایا دا پور واقعاً اړین دی؟ ایا د پور اخیستلو پرته بله لاره شته؟ ایا زه کولای شم د دې پور قسطونه په ټاکلي وخت ادا کړم؟ د پور ټول لگښت، فیسونه او نور شرایط څومره دي؟ او که زما عاید کم شي، ایا بیا هم د پور د ادا کولو توان لرم؟ د پورونو ټول ډولونه یو شان نه دي، ځینې پورونه ممکن د داسې اړتیا یا هدف لپاره وي چې د انسان په راتلونکي کې اقتصادي ګټه ولري، خو ځینې نور یوازې د لنډمهاله غوښتنو او غیر ضروري مصرفونو لپاره اخیستل کېږي، د بېلګې په توګه، که یو څوک د زده کړې، د کار د وسایلو، یا د داسې کوچني کاروبار لپاره پور اخلي چې د عاید د پیدا کولو امکان ولري، د پور هدف یې له هغه پور سره توپیر لري چې یوازې د غیر ضروري توکو د اخیستلو لپاره اخیستل کېږي، خو حتی هغه پور چې د مهم هدف لپاره اخیستل کېږي، باید د بېرته ورکولو له توان سره برابر وي، «ښه پور» او «بد پور» باید یوازې د نوم له مخې ونه پېژندل شي؛ بلکې د پور هدف، لگښت، شرایط، د بېرته ورکولو توان او احتمالي ګټه باید ټول په پام کې ونیول شي، که یو پور د انسان مالي وضعیت ډېر کمزوری کوي، د عاید لویه برخه اخلي او د بېرته ورکولو لپاره یې روښانه پلان نه وي، نو خطر یې زیاتېږي، له همدې امله، د پور په اړه تر ټولو مهم اصل دا دی چې انسان باید د خپل توان څخه زیات مالي مسؤلیت پر ځان وانخلي، په ځانګړي ډول باید د تفریح، فېشن، غیر ضروري وسایلو او هغو شیانو لپاره چې یوازې د لنډ وخت خوښي ورکوي، د اوږدې مودې پور اخیستلو څخه ډډه وشي، د پور اخیستلو پر ځای د سپما له لارې د اړتیا وړ پیسې برابرول، د مصرف ځنډول یا د ارزانه بدیل پیدا کول په ډېرو مواردو کې د مالي فشار د کمولو لاره ده، همدارنګه، انسان باید د پور په اړه له شرم یا پټولو څخه ډډه وکړي؛ که پور موجود وي، باید اندازه، د بېرته ورکولو نېټه، قسط او ټول اړوند لګښتونه په واضح ډول ولیکل شي، کله چې د پور وضعیت معلوم وي، د حل لپاره عملي پلان جوړول هم اسانه کېږي.

غیر ضروري مصرفونه د مالي ستونزو له عامو لاملونو څخه دي، ډېر وخت انسان د دې لپاره پیسې نه لګوي چې واقعاً اړتیا ورته لري، بلکې د عادت، احساس، اعلانونو، د نورو خلکو د ژوند د تقلید یا د شبېې د غوښتنې له امله یې مصرفوي، د غیر ضروري لګښتونو د کمولو لپاره لومړی باید د یوې مودې لپاره ټول مصرفونه ثبت شي، کله چې هر مصرف ولیکل شي، انسان کولای شي وګوري چې کومې پیسې په ضروري او کومې په غیر ضروري برخو کې مصرف شوې دي، وروسته باید غیر ضروري لګښتونه په تدریجي ډول کم شي، د مثال په توګه، که یو څوک په یوه میاشت کې څو ځله داسې شیان اخلي چې اړتیا ورته نه لري، کولای شي د پیرودلو مخکې د «انتظار» عادت جوړ کړي او له ځانه وپوښتي چې ایا دا شی واقعاً اړین دی او که یوازې د شبېې غوښتنه ده، د پیرودلو لپاره د لېست جوړول، د بودیجې ټاکل، د تخفیفونو له امله د غیر ضروري شیانو نه اخیستل، د کور له موجودو امکاناتو څخه استفاده او د مصرفونو ثبتول د مالي نظم په جوړولو کې مرسته کوي، د پور د کمولو لپاره هم باید یو واضح او عملي پلان جوړ شي، لومړی باید ټول پورونه په یوه لېست کې ولیکل شي؛ د هر پور اندازه، د بېرته ورکولو نېټه، قسط، فیس یا نور لګښتونه باید معلوم شي، وروسته باید د میاشتني عاید او ضروري لګښتونو له معلومولو وروسته داسې اندازه وټاکل شي چې په منظم ډول د پور د کمولو لپاره ځانګړي شي، که څو پورونه موجود وي، د هغوی د شرایطو له مخې د تادیبي منظم ترتیب جوړېدای شي، په دې موده کې باید د نوي غیر ضروري پور اخیستلو څخه تر ډېره ډډه وشي، ځکه نوی پور د پخواني پور د کمولو هڅه کمزوري کوي، د پور د کمولو په وخت کې د عاید زیاتولو هڅه هم ګټوره ده، که یو کس د اضافي کار، کوچني خدمت، مهارت یا بلې حالې لارې څخه اضافه عاید تر لاسه کولای شي، یوه برخه یې د پور د کمولو لپاره ځانګړې کولای شي، د کورنۍ له غړو سره د مالي پلان په اړه روښانه خبرې هم مهمې دي، ځکه که یو کس د پور د کمولو هڅه کوي خو په کور کې مصرفونه بې نظمه وي، د مالي پلان عملي کول ورته ستونزمنېږي، د مالي نظم جوړول یوازې د پور د ختمولو لپاره نه دي؛ بلکې د راتلونکي لپاره د سالم مالي ژوند بنسټ هم جوړوي، د مالي نظم لپاره باید بودیجه جوړه شي، عاید او لګښتونه ثبت شي، د ضروري او غیر ضروري مصرفونو ترمنځ توپیر وشي، د سپما عادت رامنځته شي او د بیرني حالت لپاره مالي زیرمه جوړه شي، انسان باید د خپل عاید مطابق ژوند وکړي او هڅه وکړي

چې د نورو خلکو د ژوند د ظاهري بني له امله خپل مصرف لوړ نه کړي، که عايد زيات شي، ټول زياتوالی بايد سمدستي مصرف نه شي؛ يوه برخه يې سپما، پور کمولو يا راتلونکو اهدافو ته ځانگړې کېدای شي، همدارنگه، د هرې مياشتې په پای کې بايد خپل مالي وضعيت وکتل شي: څومره عايد ترلاسه شوی؟ څومره مصرف شوی؟ څومره سپمول شوي؟ څومره پور کم شوی؟ او په کومو برخو کې غيرضروري مصرف شوی؟ د دې پوښتنو ځوابونه انسان سره مرسته کوي چې خپلې مالي تېروتنې وپېژني او د راتلونکې مياشتې لپاره يې اصلاح کړي، مالي نظم په يوه ورځ نه جوړېږي؛ دا يو عادت دی چې د کوچنيو او دوامداره گامونو له لارې رامنځته کېږي، که انسان د پور اخيستلو مخکې فکر وکړي، غيرضروري مصرفونه کنټرول کړي، خپل پورونه په منظم ډول کم کړي، بوديجه جوړه کړي او د سپما عادت وساتي، نو ورو ورو کولای شي خپل مالي فشار کم او د مالي ثبات لپاره ښه بنسټ جوړ کړي، د پور څخه د خلاصون هدف يوازې دا نه دی چې انسان قسطنونه ادا کړي؛ اصلي هدف دا دی چې داسې مالي عادتونه رامنځته کړي چې په راتلونکې کې بيا د غيرضروري پور او بې نظم مصرف په ستونزه کې ونه لوېږي، له همدې امله، هر څوک بايد له خپلو مالي امکاناتو سره سم ژوند وکړي، د اړتيا او غوښتنې توپير زده کړي، د پور شرايط په دقت وڅېړي او د راتلونکې لپاره له مخکې پلان جوړ کړي، کوچني مالي نظمونه، لکه د هر مصرف ليکل، د پيرودلو مخکې فکر کول، هره مياشت لږه سپما کول او د پور لپاره ټاکلې اندازه پيسې ورکول، د وخت په تېرېدو سره لوی بدلون رامنځته کولای شي.

۱۴ پانگونه څه ده او اساسي خطرونه يې کوم دي؟

پانگونه هغه مالي پرېکړه ده چې يو شخص خپلې پيسې، وخت يا نورې سرچينې په داسې ځای کې کاروي چې په راتلونکې کې ترې د عايد، گټې يا ارزښت د زياتېدو تمه ولري، په ساده ژبه، پانگونه يوازې د پيسو مصرفول نه دي؛ بلکې د راتلونکې لپاره د پيسو يا سرچينو کارول دي، د بېلگې په توگه، يو څوک کولای شي خپلې پيسې د يوه کوچني کاروبار د پيل لپاره وکاروي، د کار اړين وسايل واخلي، په زده کړه او مسلکي مهارتونو کې پانگونه وکړي، يا د داسې مالي شتمنۍ د اخيستلو هڅه وکړي چې په راتلونکې کې يې ارزښت يا عايد زياتېدای شي، له دې امله، پانگونه د سپما سره توپير لري، سپما عموماً د پيسو ساتلو ته ويل کېږي، په داسې حال کې چې پانگونه د راتلونکې احتمالي عايد يا ارزښت د ترلاسه کولو لپاره د پيسو کارول دي، پانگونه تل له خطر سره تړلي وي، ځکه هېڅوک په بشپړ يقين سره نه شي ويلی چې يوه پانگونه به حتماً گټه وکړي، هره پانگونه د خطر او احتمالي عايد ترمنځ اړيکه لري، په عمومي ډول، هغه پانگونه چې د لوړې گټې امکان لري، ممکن د لوړې کچې خطر هم ولري، خو دا د دې معنا نه لري چې هره لوړه گټه حتماً د لوړ خطر منطقي بدله ده، د پانگونې په اړه بايد تل د خطر، احتمالي عايد، وخت، لگښتونو او د پيسو د له لاسه ورکولو امکان په پام کې ونيول شي، د پانگونې خطرونه بېلابېل ډولونه لري، د بازار خطر هغه وخت رامنځته کېږي چې د يوې شتمنۍ يا پانگونې ارزښت د بازار د بدلون له امله کم شي، د کاروبار خطر هغه وخت وي چې يو کاروبار د تمې مطابق عايد ترلاسه نه کړي يا له ستونزو سره مخ شي، د نقدینې خطر هغه حالت دی چې انسان خپله پانگونه په هغه وخت او بيه نه شي پلورلای چې ورته اړتيا لري، د انفلاسيون خطر بيا هغه وخت مطرح کېږي چې د پيسو د پېرلو ځواک د وخت په تېرېدو سره کم شي، همدارنگه، د درغلۍ خطر هم شته؛ ځينې کسان ممکن د لوړې او تضمين شوې گټې په نوم خلک وغولوي او له هغوی څخه پيسې واخلي، له همدې امله، د پانگونې تر ټولو مهم اصل دا دی چې انسان بايد د خپلې پوهې، مالي توان او د خطر د زغم مطابق

پرېکړه وکړي، د پانګونې مختلف ډولونه هم شته، ځينې خلک په خپل کاروبار کې پانګونه کوي، ځينې د زده کړې او مهارتونو په ترلاسه کولو کې پانګونه کوي، ځينې د ځمکې، کور يا نورو شتمنيو د اخيستلو له لارې د اوږدمهاله ارزښت د ساتلو هڅه کوي، او په ځينو هېوادونو کې خلک په مالي بازارونو کې د ونډو، بانډونو او نورو مالي وسيلو له لارې پانګونه کوي، هر ډول پانګونه خپل ځانګړي شرايط، خطرونه، لګښتونه او احتمالي عايد لري، د يوه ډول پانګونې تجربه بايد د بل ډول پانګونې د بريا ضمانت ونه ګڼل شي، د بېلګې په توګه، که يو کس په يوه کاروبار کې بريالی شوی وي، دا لازمه نه ده چې په هر بل کاروبار يا مالي بازار کې به هم بريالی وي، له همدې امله، د پانګونې د ډول له انتخاب مخکې بايد انسان د هغې د کار کولو طريقه، احتمالي خطرونه، د پيسو د بېرته ترلاسه کولو شرايط او اړوند قوانين وپېژني.

د پانګونې په نړۍ کې يوه مهمه موضوع د «تضمين شوي ګټې» ادعا ده، کله چې يو څوک ادعا کوي چې په لنډ وخت کې به ډېره لوړه ګټه درکړي او هېڅ خطر به نه لري، بايد انسان ډېر احتياط وکړي، په واقعي اقتصادي فعاليتونو کې د ګټې اندازه عموماً له يو ډول ناڅرګندتيا سره تړلې وي، نو د ډېرې لوړې او په بشپړه توګه تضمين شوي ګټې ژمنه د شک وړ کېدای شي، په ځانګړي ډول هغه وخت چې د ګټې سرچينه يې روښانه نه وي، ځينې درغلۍ د دې لپاره د خلکو حرص او د چټکې شتمنۍ هيله کاروي، هغوی ممکن ووايي چې «يوازې پيسې راګرځي او په لنډ وخت کې به مو پيسې دوه يا درې برابره شي»، خو د داسې ادعاوو تر شا ممکن قانوني کاروبار يا روښانه اقتصادي فعاليت موجود نه وي، له همدې امله، انسان بايد يوازې د ګټې د اندازې پر اساس پرېکړه ونه کړي، بلکې بايد وپوښتي چې دا ګټه له کومه ځايه راځي، کاروبار څه ډول عايد پيدا کوي، د شرکت يا پروژې مالک څوک دی، قانوني اسناد يې څه دي، پيسې څنګه ساتل کېږي او که ستونزه رامنځته شي، د پانګه وال حقوق څه دي؟ د پانګونې د پرېکړې مخکې څېړنه د مالي زيان د کمولو لپاره ډېره مهمه ده، انسان بايد د پانګونې په اړه معلومات له باوري سرچينو ترلاسه کړي، شرايط او اسناد په دقت ولولي، فيسونه او احتمالي زيانونه معلوم کړي او که موضوع پېچلې وي، له يوه مسلکي او باوري مالي سلاکار څخه مشوره واخلي، بايد هېڅکله يوازې د ملګري، خپلوان، ټولنيزو رسنيو، نامعلوم آنلاین حساب يا د يوه مشهور شخص د خبرو پر اساس خپلې پيسې پانګونه نه کړي، همدارنګه، د «اوس پرېکړه وکړه، که نه فرصت له لاسه ورکوي» په څېر فشارونه بايد د احتياط نښه وبلل شي، يو قانوني او باوري فرصت بايد انسان ته د معلوماتو د کتلو او د پرېکړې د کولو لپاره مناسب وخت ورکړي، د پانګونې له پرېکړې مخکې بايد انسان خپل مالي حالت هم و ارزوي، که يو کس د ورځنيو اړتياوو لپاره کافي پيسې نه لري، بيرنۍ مالي زيرمه يې نه وي جوړه کړې يا لوړ لګښت لرونکي پور ولري، نو بايد لومړی خپل اساسي مالي وضعيت منظم کړي او بيا د پانګونې په اړه فکر وکړي، همدارنګه، ټولې پيسې په يوه ځای کې اچول خطر زياتوالی شي؛ د پانګونې د بېلابېلو ډولونو ترمنځ وېش کولای شي د يوه واحد خطر اغېز کم کړي، که څه هم هېڅکله د زيان امکان په بشپړه توګه نه ختموي، د پانګونې په برخه کې صبر، څېړنه او د خطر پېژندنه د چټکې ګټې له تمې څخه مهم دي، انسان بايد پوه شي چې پانګونه د شتمنۍ د جوړولو يوه ممکنه وسيله ده، نه د ژر شتمنېدو تضمين، د پانګونې هره پرېکړه بايد د شخص د مالي هدف، وخت، د خطر د منلو توان او موجودو معلوماتو سره تړاو ولري، که هدف اوږدمهاله وي، د پانګونې انتخاب هم بايد د اوږدې مودې شرايطو ته په کتو وشي؛ او که پيسې په نږدې راتلونکي کې ورته اړتيا وي، نو بايد د داسې انتخابونو په اړه فکر وشي چې د اړتيا پر وخت د پيسو د لاسرسي شرايط پکې روښانه وي، په پای کې، د پانګونې تر ټولو مهم درس دا دی چې «لوړه ګټه، کم خطر او تضمين» بايد د درې واړو يوځای کېدو په اړه د باور کولو مخکې ډېرې پوښتنې راپورته کړي، هېڅوک بايد يوازې د ژمنې له امله خپلې پيسې ونه سپاري، لومړی بايد پوه شي چې پانګونه څنګه کار کوي، خطرونه يې څه دي، د ګټې سرچينه يې څه ده، قانوني وضعيت يې څنګه دی او که پانګونه ناکامه شي، د مالي زيان توان لري که نه، د ښه پانګونې بنسټ د معلوماتو، څېړنې، صبر، مناسب پلان او د خطر د سم درک پر بنسټ جوړېږي.

۱۵ له جعلي پانگونې او آنلاين درغليو څخه ځان ساتل

د انټرنېټ او ټولنيزو رسنيو له پراخېدو سره خلکو ته د کار، سوداګرۍ، پانګونې او عايد د ترلاسه کولو ډېر فرصتونه برابر شوي، خو له دې سره د آنلاين درغليو خطر هم زيات شوی دی، درغلي هغه وخت رامنځته کېږي چې يو شخص يا ډله په دروغو، غلطو معلوماتو يا جعلي ژمنو سره هڅه وکړي چې د بل چا پيسې، شخصي معلومات يا حساب ته لاسرسی ترلاسه کړي، د درغلي يوه عامه نښه دا ده چې يو څوک د ډېرې کمې پانګې په بدل کې د ډېرې لوړې او چټکې ګټې ژمنه کوي او ادعا کوي چې هېڅ خطر نه لري، همدارنګه، که يو کس له انسان څخه وغواړي چې ژر پرېکړه وکړي، معلومات پټ وساتي، نامعلوم لينک خلاص کړي، د حساب رمز يا تاييدي کوډ ورکړي، يا مخکې له خدمت څخه پيسې ولېږي، بايد ډېر احتياط وشي، جعلي پانګونې معمولاً د چټکې شتمنۍ، تضمين شوي ګټې او لږ خطر ژمنې کوي، کېدای شي درغلي کوونکي د يوه مشهور شرکت، سوداګرۍ يا مالي ادارې په نوم جعلي پانه جوړه کړي او خلکو ته داسې وينې چې ګواکې د يوې قانوني پروژې استازيتوب کوي، له همدې امله، يوازي د بنکلي ويبسايټ، لوګو، ډېرو فالورانو يا مثبتو تبصرو پر بنسټ بايد د يوه فرصت اعتبار ونه منل شي، د پانګونې له وړاندې بايد د شرکت يا شخص اصلي هویت، رسمي معلومات، د فعاليت قانوني حالت، د اړيکې لارې، د پيسو د ترلاسه کولو طريقه او د ګټې سرچينه وکتل شي، که څوک ادعا کوي چې يوه پانګونه تضمين شوې ګټه لري، بايد وپوښتل شي چې د دې تضمين قانوني او مالي اساس څه دی، همدارنګه، که د پانګونې لپاره له انسان څخه د شخصي بانکي معلوماتو، رمز، تاييدي کوډ يا نورو حساسو معلوماتو غوښتنه کېږي، بايد له ورکولو څخه بې ډډه وشي، جعلي دندې او آنلاين کاري فرصتونه هم د درغليو له عامو ډولونو څخه دي، ځينې درغلي کوونکي د لوړې معاش لرونکي دندې اعلان کوي، خو وروسته له غوښتونکي څخه د ثبت، روزنې، ويزې، اسنادو يا د دندې د ترلاسه کولو په نوم پيسې غواړي، قانوني دندې ممکن د استخدام په بهير کې اسناد او معلومات وغواړي، خو هر ډول غوښتنه بايد د رسمي او باوري ادارې له لارې وکتل شي، که يو اعلان د کار لپاره له غوښتونکي څخه مخکې له مخکې غيرمعمولي اندازه پيسې غواړي، يا د شرکت معلومات بې روښانه نه وي، بايد له ډېر احتياط سره وکتل شي، همدارنګه، جعلي آنلاين فرصتونه کېدای شي د «په کور کې کار وکړئ او هره ورځ ډېرې پيسې وگټئ» يا «يوازي د موبایل له لارې په څو ساعتونو کې لوی عايد ترلاسه کړئ» په څېر اعلانونه ولري، انسان بايد پوه شي چې د عايد هر فرصت د کار، مهارت، وخت يا پانګې له يو ډول هڅې سره تړاو لري او د اسانه او تضمين شوي شتمنۍ ژمنې بايد په احتياط وکتل شي.

د شخصي معلوماتو ساتنه د آنلاين امنيت يوه مهمه برخه ده، شخصي معلومات يوازي نوم او د تليفون شمېره نه دي؛ بلکې د حسابونو رمزونو، تاييدي کوډونه، بانکي معلومات، د پېژندنې اسناد، د حساب د ننوتلو معلومات او نور حساس معلومات هم پکې شاملېږي، دا معلومات بايد له نامعلومو کسانو، جعلي پانو او مشکوکو ويبسايټونو سره شريک نه شي، د حسابونو لپاره بايد قوي او بېلابېل رمزونو وکارول شي او که د دوه پړاوو تاييد امکان موجود وي، فعالول يې د حساب د خوندي ساتلو لپاره ګټور دي، همدارنګه، بايد د نامعلومو لينکونو په خلاصولو، د مشکوکو فايلونو په ډاونلوډولو او د نامعلومو اپليکېشنونو په نصبولو کې احتياط وشي، مخکې له دې چې يو کس آنلاين پيسې ورکړي، بايد څو مهم شيان وګوري: لومړی، د خدمت يا شرکت اصلي هویت؛ دوهم، رسمي ويبپاڼه او د اړيکې معلومات؛ درېيم، د پيسو ورکولو شرايط او د بېرته ورکولو تګلاره؛ څلورم، د نورو باوري سرچينو معلومات او تجربې؛ او پنځم، دا چې ايا د فرصت ادعاوې له واقعي او د باور وړ معلوماتو سره سمون لري که نه، يوازي د ټولنيزو رسنيو د اعلان يا د يوه شخص د خبرو له مخې بايد مالي پرېکړه ونه شي، که يو فرصت

ډېر ژر د پيسو ورکولو غوښتنه کوي، انسان بايد لومړی معلومات وڅېړي او له يوه باوري کس سره مشوره وکړي، د پيسو له ورکولو مخکې بايد رسيد، قرارداد يا د خدمت شرايط هم روښانه وي، په ځانگړي ډول که معامله د پام وړ مالي ارزښت ولري، که څوک د يوې معاملي په اړه شک ولري، غوره ده چې تر وضاحت پورې پيسې ور نه کړي او خپل شخصي معلومات هم شريک نه کړي، د آنلاین نړۍ اساسي قانون دا دی چې هر هغه فرصت چې ډېر ښه او له خطر څخه خالي ښکاري، بايد د باور کولو مخکې په دقت وڅېړل شي، احتياط د فرصت له لاسه ورکول نه دي؛ بلکې د پيسو، وخت، شخصي معلوماتو او راتلونکي د ساتنې يوه مهمه برخه ده، د درغليو پر وړاندې تر ټولو ښه دفاع پوهه، څېړنه، صبر او د مالي او شخصي معلوماتو ساتنه ده.

۱۶ د ۶ مياشتو شخصي عايد پلان

د شخصي عايد د زياتولو لپاره يوازې هيله او تصميم کافي نه دي؛ بلکې واضح هدف، منظم پلان، دوامداره هڅه او د پرمختگ ارزونه اړينه ده، د شپږو مياشتو شخصي عايد پلان انسان سره مرسته کوي چې خپل وخت، مهارتونه، عايد او لگښتونه په منظم ډول تنظيم کړي او د يوه مشخص هدف پر لور په تدريجي ډول حرکت وکړي، د دې پلان لومړۍ مياشت بايد د پېژندنې، چمتووالي او هدف ټاکلو مياشت وي، په دې مياشت کې انسان بايد لومړی خپل اوسنی مالي حالت وڅېړي: څومره عايد لري، په کومو برخو کې پيسې مصرفوي، کوم مهارتونه لري، په کوم کار کې تجربه لري او کوم خدمت يا محصول وړاندې کولای شي، وروسته بايد يو مشخص او د اندازه کولو وړ هدف وټاکل شي، د مثال په توگه، يو کس کولای شي هدف وټاکي چې په لومړۍ مياشت کې د يوه نوي مهارت زده کړه بشپړه کړي، خپل لومړی مشتری پيدا کړي، د خدمت يوه نمونه جوړه کړي يا د خپل عايد لپاره يوه نوې سرچينه پيل کړي، د لومړۍ مياشتې هدف بايد دومره لوی نه وي چې انسان يې په عملي کولو کې ستړی يا ناهیل شي؛ بلکې بايد واضح، واقعي او د ترسره کولو وړ وي، په دې مرحله کې د مهارت انتخاب ډېر مهم دی، انسان بايد داسې مهارت انتخاب کړي چې د خپل استعداد او علاقې ترڅنگ په بازار کې ورته اړتيا هم موجوده وي، د بېلگې په توگه، د کمپيوټر کارول، ټايپ، گرافیک ډيزاين، ويډيو ايډيټ، ژباړه، تدريس، د ټولنيزو رسنيو اداره، د موبایل او کمپيوټر ځينې خدمات او نور مهارتونه د عايد د سرچينې په توگه کارېدلی شي، د لومړۍ مياشتې په جريان کې بايد هره ورځ يا هره اوونۍ د مهارت زده کړې لپاره مشخص وخت وټاکل شي او د زده کړې تر څنگ عملي تمرين هم ترسره شي، يوازې د ويډيو ليدل يا د کتاب لوستل کافي نه دي؛ انسان بايد هغه څه په عملي ډول ترسره کړي چې زده کوي، همدارنگه، په دې مياشت کې بايد د بازار په اړه څېړنه وشي او معلومه شي چې خلک کومو خدمتونو ته اړتيا لري، مشتریان څه ډول پيدا کېدای شي او د ورته خدمتونو قيمتونه څنگه دي، که څوک غواړي د خپل مهارت له لارې پيسې وگټي، بايد لږ تر لږه څو بېلگې يا نمونې د خپل کار لپاره چمتو کړي، څو احتمالي مشتريانو ته خپل مهارت په عملي ډول وښودلای شي، دويمه او درېيمه مياشت د عملي کار، مشتری موندنې او د عايد د لومړني پرمختگ مرحله ده، په دې دوو مياشتو کې بايد هغه مهارت چې په لومړۍ مياشت کې زده شوی، په واقعي کار بدل شي، انسان کولای شي خپل خدمتونه د ملگرو، خپلوانو، سيمه ييزو مشتريانو، ټولنيزو رسنيو يا نورو قانوني او مناسب لارو معرفي کړي، په پيل کې ممکن مشتریان کم وي او عايد هم ډېر نه وي، خو هدف بايد يوازې د پيسو تر لاسه کول نه وي؛ بلکې د تجربې، اعتماد او د کار د کيفيت لوړول هم بايد د پلان برخه وي، هر مشتری د زده کړې يو فرصت گڼل کېدای شي، د مشتری اړتيا بايد په دقت واورېدل شي، کار بايد پر وخت وسپارل شي او د کيفيت په اړه بايد د مشتری نظر واخيستل شي، که کومه تېروتنه شوې وي، بايد له هغې څخه زده کړه وشي او په راتلونکو کارونو کې اصلاح شي، په دويمه او درېيمه مياشت کې بايد انسان هڅه وکړي چې لږ تر لږه څو ثابت مشتریان پيدا کړي او د خپلو خدماتو لپاره مناسب قيمت وټاکي، همدارنگه، بايد د خپل کار د معرفي کولو لپاره ساده او مسلکي بڼه جوړه کړي؛ لکه د کار بېلگې، د خدمتونو لېست، د اړيکې معلومات او د کار شرايط، د دې مرحلې مهم هدف دا دی چې مهارت له «زده کړې» څخه «عايد» ته انتقال شي، که په لومړيو

مياشتو کې عايد کم وي، بايد ژر ناهيلي نه شي؛ ځکه د يوه نوي کار د جوړېدو لپاره وخت، تجربه او اعتماد ته اړتيا وي، مهمه ده چې انسان د خپلو پايلو ثبوتولو ته دوام ورکړي او هره اوونۍ وگوري چې کوم کارونه يې ترسره کړي، کوم هدفونه يې پوره کړي او په کومو برخو کې پرمختګ ته اړتيا لري.

له څلورمې تر شپږمې مياشتې پورې بايد د عايد د پراختيا، د کار د کيفيت لوړولو او د سيستم جوړولو ته زياته پاملرنه وشي، که په لومړيو دريو مياشتو کې يو خدمت يا د عايد سرچينه رامنځته شوې وي، په دې مرحله کې انسان کولای شي هغه پراخه کړي، د بېلګې په توګه، که يو کس د ګرافېک ډيزاين له لارې عايد ترلاسه کوي، کولای شي د لوګو تر څنګ د ټولنيزو رسنيو پوستونه، بروشرونه او نور ډيزاينونه هم وړاندې کړي، که څوک د کمپيوټر د اسنادو ټايب کوي، کولای شي د پريزنټېشن جوړولو، جدولونو تنظيمولو او نورو اړوندو خدماتو ته هم پراختيا ورکړي، په دې مرحله کې د مشتريانو د ساتلو لپاره کيفيت او اعتماد ډېر مهم دي، هغه مشتری چې ښه خدمت ترلاسه کړي، کېدای شي بيا هم کار درکړي او نورو خلکو ته هم ستا خدمت معرفي کړي، له همدې امله، د مشتری رضایت بايد د عايد د زياتولو يوه مهمه برخه وبلل شي، د څلورمې، پنځمې او شپږمې مياشتې په جريان کې بايد انسان خپل عايد او لګښتونه په منظم ډول ثبت کړي، د عايد ثبوتول انسان ته ښيي چې په هره مياشت کې څومره پيسې ترلاسه شوې، له کومې سرچينې ترلاسه شوې او کومه سرچينه يې تر ټولو ښه نتيجه ورکړې، د لګښتونو ثبوتول بيا څرګندوي چې پيسې په کومو برخو کې مصرف شوې دي، د دې معلوماتو پر بنسټ انسان کولای شي خپل مالي پلان اصلاح کړي، که د يوه کار لګښت ډېر وي او عايد يې کم وي، بايد د هغه د قيمت، کيفيت يا د ترسره کولو طريقې په اړه فکر وشي، که يوه ځانګړې برخه ښه عايد لري، ممکن د هغې د پراختيا لپاره زيات وخت ځانګړی شي، همدارنګه، بايد د عايد يوه برخه د سپما لپاره ځانګړې شي او که پور موجود وي، د هغه د کمولو لپاره منظم پلان وساتل شي، د شپږو مياشتو په پای کې بايد د ټول پلان ارزونه وشي، انسان بايد له ځانه وپوښتي چې د شپږو مياشتو مخکې په کوم حالت کې و او اوس کوم ځای ته رسېدلی دی؟ ايا نوی مهارت يې زده کړی؟ ايا نوی مشتری يې پيدا کړی؟ ايا عايد يې زيات شوی؟ کوم کارونه يې ښه نتيجه ورکړي او کوم کارونه يې ناکام شوي؟ د دغو پوښتنو ځوابونه د راتلونکو شپږو مياشتو لپاره د نوي پلان په جوړولو کې مرسته کوي، د دې پلان يوه مهمه برخه د مهارتونو دوامداره لوړول دي، ځکه بازار او د خلکو اړتياوې تل بدلېږي، هغه مهارت چې نن ارزښت لري، کېدای شي سبا د نوي وسايلو او ټکنالوژۍ له امله بدلون ومومي؛ نو انسان بايد د زده کړې بهير ودروي نه، هره مياشت بايد لږ تر لږه يو نوی مهارت، نوی تخنيک يا د خپل کار اړوند نوی پوهه ترلاسه کړي، د شپږو مياشتو پلان بايد د يوه ثابت قانون په توګه ونه ګڼل شي؛ که شرايط بدل شي، پلان هم اصلاح کېدای شي، اصلي هدف دا دی چې انسان خپل مالي ژوند په منظم ډول تعقيب کړي، له کوچنيو ګامونو څخه پيل وکړي، خپل مهارتونه په عملي کار بدل کړي، عايد او لګښت ثبت کړي او د تجربې پر بنسټ خپلې پرېکړې اصلاح کړي، که يو څوک د شپږو مياشتو په اوږدو کې په دوامداره توګه کار وکړي، خپلې تېروتنې وڅېړي، له زده کړې سره دوام ورکړي او خپل عايد په سمه توګه مدیریت کړي، نو د يوه کوچني عايد سرچينې د ثابت او منظم کار په توګه د پراختيا امکان پيدا کوي، د دې پلان تر ټولو مهم درس دا دی چې مالي پرمختګ په يوه ورځ نه رامنځته کېږي؛ بلکې د هدف ټاکلو، زده کړې، عملي کار، مشتری موندنې، سپما، ثبت او دوام له لارې په تدريجي ډول جوړېږي.

پايله:

د «د پيسو ګټلو لارې» کتاب اساسي پېغام دا دی چې مالي برياليتوب يوازې د ډېرو پيسو لرلو پورې تړاو نه لري؛ بلکې د سالم مالي فکر، مهارتونو، کار، نظم، سپما، پالن جوړونې او دوام له لارې رامنځته کېږي انسان بايد لومړی خپل عايد او لګښتونه وپېژني، غير ضروري مصرفونه کم کړي، د سپما عادت جوړ کړي او د راتلونکي لپاره واضح مالي هدفونه وټاکي.

همدارنگه، د عايد د زياتولو لپاره د مهارتونو زده کړه او عملي کول ډېر مهم دي هر انسان کولی شي له خپل موجود مهارت، وخت او پوهې څخه پيل وکړي، خپل مهارت په يوه گټور خدمت بدل کړي او د خلکو واقعي اړتياوې حل کړي د کتاب له مخې، د مهارت د عايد په بدلولو کې زده کړه، عملي تمرين، کيفيت، د مشتريانو باور، مسلکي اخلاق او دوام مهم رول لري.

په پای کې بايد يادونه وشي چې مالي پرمختگ د يوې شپې کار نه دی کوچني خو منظم گامونه، صبر، دوام، د وخت سمه استفاده، د غير ضروري لگښتونو کمول، د مهارتونو لوړول او د قانوني او مشروع عايد سرچينو لټول د مالي ژوند د ښه کېدو مهم بنسټونه دي، د کتاب مهم درس دا دی چې د «ژر شتمن کېدو» پر ځای بايد د ارزښت جوړولو، مهارت زده کړې او دوامدار پرمختگ فکر غوره شي.

نو هر څوک کولی شي له خپل اوسني حالت څخه پيل وکړي، که پيل کوچنی هم وي، خو هدف روښانه، کار منظم او هڅه دوامداره وي، انسان کولی شي په تدريجي ډول خپل مهارتونه، عايد او مالي نظم پياوړي کړي اصلي برياليتوب په دې کې دی چې انسان د خپلو موجودو امکاناتو څخه په هوښيارۍ استفاده وکړي، له تېروتنو زده کړه وکړي او هره ورځ د خپل مالي راتلونکي لپاره يو گټور گام واخلي.

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English